

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 107

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 31 de març del 1998 a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1742/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a discriminació dels ciutadans de les Illes Balears en l'ús del transport públic a la ciutat de Palma. 4670
 - 2) RGE núm. 1837/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous cicles formatius als instituts. 4671
 - 3) RGE núm. 1836/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a peatge a les noves autopistes. 4672
-

- 4) RGE núm. 1838/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous batxillerats als instituts de les Illes. 4673
- 5) RGE núm. 1839/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cursos de diversificació curricular. 4673
- 6) RGE núm. 1583/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris d'elecció d'obres d'art per part de la Conselleria d'Educació i Cultura. 4674

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 742/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en relació amb els "manteros". 4675

III.- ESCRIT RGE núm. 779/98, presentat pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, mitjançant el qual se sol·licita la creació d'una comissió d'investigació per investigar les activitats fraudulentes dels anomenats "manteros" i determinar, si n'és el cas, responsabilitats polítiques per manca d'actuació del Govern. 4684

IV.- DEBATS DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE PROPOSICIONS DE LLEI:

- 1) RGE núm. 998/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears. 4691
- 2) RGE núm. 999/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears. 4691

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 1742/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a discriminació dels ciutadans de les Illes Balears en l'ús del transport públic a la ciutat de Palma.

El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes, la primera de les quals la formula el diputat Sr. Antoni dieguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a discriminació dels ciutadans de les Illes Balears en l'ús del transport públic a la ciutat de Palma. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Esta pregunta iba dirigida, en concreto, al presidente del Govern, veo que no está entre nosotros, supongo que contestará por intervención de algún *médium*, quien nos transmitirá su voluntad. En fin, de todas maneras, he de indicar, primero, que no creo que fuera para tanto como para no venir hoy a esta sesión.

Con respecto a la pregunta con que iniciamos esta sesión, quisiera comenzar diciendo que es de todos conocido que el Ayuntamiento de Palma, con la autorización de la comisión de precios del Govern balear, mantiene un bonobús con un precio más caro para los ciudadanos de Baleares no residentes en Palma que para los que son residentes en Palma. Como quiera que ello va en contra de la necesidad de incentivar el uso del transporte público, recientemente apoyada por una comisión parlamentaria sobre sinistralidad en carreteras, y además va en contra del sentido común, este diputado presentó y defendió una enmienda a los presupuestos de 1998 donde solicitaba una previsión dineraria para que el Govern solventara el error del Ayuntamiento de Palma. Me contestó el que fue segundo presidente del primer gobierno, es decir, que no se me contestó. Al comprobar que la comisión de precios del Govern aceptó la iniciativa municipal y al pertenecer el asunto a la Comisión de Agricultura, Comercio e Industria, por haber aprobado esto, y a la Comisión de Fomento, por las competencias en transportes, decidí preguntarle a quien coordina ambas, al Sr. Presidente, que no está en este momento. En fin, pues al *médium* que corresponda, ¿tiene previsto el presidente del *Govern de les Illes Balears* alguna medida para evitar la discriminación de los ciudadanos de las Islas Baleares en el uso del transporte público en la ciudad de Palma de Mallorca?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sr. President. Li contestarà el *mèdiu*, és a dir, jo som *mèdiu*.

Vostè sap, perquè coneix el pressupost de la Comunitat Autònoma, que no tenim cap partida prevista per subvencionar o per bonificar aquest cost addicional de qui no són residents a Palma amb vista a aquest bo, amb vista a la decisió presa per l'EMT, i no n'hi tenim simplement perquè quan vàrem fer el pressupost no hi havia res d'això ni sabem que fos la intenció de l'Ajuntament, almenys aquest conseller, dur a terme aquesta decisió que va prendre. per consegüent, en aquest moment, no tenim cap previsió feta, i això sí, hem parlat amb l'EMT per veure si de qualche manera podem pal·liar aquesta situació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Esto sí que me preocupa, por una sencilla razón, porque todo el mundo lo sabía y, de hecho, hubo una enmienda presentada en ese sentido, todo el mundo lo sabía en Palma, en Mallorca, en las Islas Baleares, todo el mundo lo sabía, menos el Gobierno; resulta realmente preocupante para los ciudadanos pensar que aquello que todo el mundo sabe, el Gobierno lo ignora. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Verger, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sr. President. Si haguéssim de saber totes les intencions de tots els grups municipals de les Balears, aniríem ben arreglats. Bé, un futur candidat a l'Ajuntament de Palma per ventura ja comença a fer mèrits davant els ciutadans. Bé, per ventura és possible, fa molt bé, a més, com que allò que ha dit el seu company veig que és *de armas tomar*, allà vostè.

Bé, a més, li hagués pogut contestar d'una forma molt senzilla aquesta pregunta, perquè de fet no hi ha discriminació entre usuaris, el que sí que hi ha és una diferència de bonificació respecte d'aquell bitllet ordinari, per les situacions derivades de qui són residents o no són residents, és a dir, també per a aquells que no són residents a Palma hi ha una bonificació, que no és la mateixa, com he dit, que la dels residents. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1837/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous cicles formatius als instituts.

Passam a la segona pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous cicles formatius als instituts. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Admetem, d'entrada, que segurament tot això que ens dirà ara el Sr. Conseller és culpa que no ho feren els socialistes durant els dotze anys que governaren. Ens agradaria saber quins cicles formatius s'implantaràn a cada un dels instituts de la Comunitat Autònoma el curs 98-99.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. L'institut d'Alcúdia, grau mitjà, cuina i serveis de restaurant i bar; l'institut Pau Casanovas d'Inca, grau superior d'automoció; institut Juníper Serra, grau superior d'agències de viatge; institut Joan Taix, de sa Pobla, grau mitjà de jardineria; institut Mossèn Alcover, grau mitjà de cures d'auxiliar d'infermeria; institut Josep Maria Llompart, grau mitjà d'impresió d'arts gràfiques, grau superior de radioteràpia; institut Quadrado, de Ciutadella, grau mitjà de muntatge i manteniment d'instal·lacions de fred i climatització; en el Cap de Llevant, també a Maó, grau mitjà d'estètica personal decorativa, grau superior d'animació sociocultural; en el Blanca Dona, a Eivissa, grau mitjà de comerç; a l'Algarb, a Sant Jordi, Eivissa, grau superior d'animació d'activitats físiques i esportives; al Quartó de Portmany, a Sant Antoni, grau superior d'administració i finances i animació sociocultural; a Formentera, grau mitjà de cuina i serveis de restaurant i bar; a Felanitx, grau mitjà de jardineria; al Borja Moll, grau superior d'assessoria d'imatge, i a son Pax, a Palma, grau superior de manteniment aeromecànic.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Crespí, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Moltes gràcies, Sr. President. Veig que podem tenir per ben dit allò que els mitjans de comunicació digueren dissabte passat; una sèrie de dies abans, nosaltres havíem fet ja aquesta pregunta. Per tant, si és cert, coincideixen els cicles, dels quals hem de dir que els consideram pocs, consideram molt reduït aquest increment d'oferta. També serà ver la resta, com diu el diari, i, per tant, no entenem com no s'utilitza una institució creada ja fa molt de temps, la qual sembla que era positiva, que era la Comissió provincial de formació professional, no se la sol·licita, i tampoc no entenem com és possible instal·lar a Formentera, per exemple, cuina i servei de restaurant i bar quan el centre de Formentera no disposa d'instal·lacions per fer això. Supòs que em contestarà que volen fer-hi un hotel, però no és el mateix una cuina de caràcter didàctic que una cuina de caràcter industrial, que també s'utilitza per fer-hi les pràctiques corresponents. M'agradaria, si pot ser, una explicació complementària d'aquesta reducció o d'aquesta poca inversió en obres i adaptació per a determinats cicles, com són aquests.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Augmentam enguany en més d'un 25% l'oferta de cicles formatius a les Illes Balears. Ja els agradaria, a vostès, en un any, haver pres acords d'aquest tipus, i, en tot cas, aquests acords es prenen derivats dels acords que en el seu dia va prendre, com a proposta de feina, i nosaltres hem acceptat en la seva integritat, la Comissió provincial de formació.

I.3) Pregunta RGE núm. 1836/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a peatge a les noves autopistes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Francesc Triay, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a peatge a les noves autopistes. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment, com vostè i jo sabem, i segurament qualche diputat més d'aquells que segueixen el torn de preguntes als plenaries, el Conveni de carreteres, signat el mes de gener, estableix que el Govern balear determinarà quins trams d'autopistes d'interès general, per les seves condicions socioeconòmiques, es destinaran, la seva construcció i explotació, a règim de concessió, o sigui, a règim de peatge.

Davant aquesta qüestió, vostè, reiteradament, ha dit que cap, que cap ni un, que no n'hi haurà cap, de règim de peatge, i, per tant, jo, a la vista de les seves declaracions, en fa poques setmanes, on digué que hi haurà peatge si no es pot evitar o també que si realment no podem evitar el tram de peatge, ja estudiarem si fem aquest o aquest altre. Li voldria dir que com s'expliquen aquestes paraules, si realment no n'hi ha d'haver cap en absolut, com s'expliquen aquestes declaracions seves, les quals supòs que confirmar, si no, ja no hi ha pregunta, relatives que "només hi haurà peatge si no ho podem evitar"; què és el que hem d'evitar, si realment la voluntat del Govern és no fer-ne cap?, hem d'evitar el compliment del conveni?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Jo no he pogut aclarir ni demanar a *La voz* la meua intervenció, perquè em pareix recordar que era una pregunta així com: I si no es pot evitar?, idè bé, si no es pogués evitar, hauríem de fer un peatge, i és així de clar, però com que ja li he dit una vegada i una altra que el Govern ha decidit, perquè precisament el conveni marca que és una decisió del Govern, qui dirà si n'hi ha d'haver o si no n'hi ha d'haver, i el Govern ha decidit que no hi haurà peatge, Sr. Triay, així de senzill. Per consegüent, no s'hi empenyi més, vostè, no n'hi haurà de peatge, per part nostra; ara, miri, si per ventura vostès hi governen qualche dia, encara, per ventura, hi són a temps, de fer-ne una de peatge; nosaltres no la farem de peatge, en pot estar ben segur, a més, jo crec que això està ja superconfirmat, no just per aquest conseller ni pel president del Govern, sinó pel propi ministre, que també és l'altra persona que va signar aquell conveni. Per consegüent, insistir sobre la mateixa història, em pareix realment reiteratiu i que no ve al cas.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Verger, no sé si m'ha desmentit les declaracions al diari *La voz* o si realment s'ha desmentit a si mateix. Realment, vos`te ha dit que hi haurà peatge si no es pot evitar, i no ha donat cap tipus d'explicació. De totes maneres, els qui han d'estar tranquils són els ciutadans de les Illes Balears, perquè no n'hi haurà, de peatge, no n'hi haurà, de peatge; vostès han posat el peatge del túnel de Sóller però ja no seran a temps de posar-ne cap més, encara que hagin signat que sí que n'hi haurà, però no n'hi haurà perquè el Govern del Partit Popular no tindrà l'oportunitat de prendre aquesta decisió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Verger, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. A vegades, hi ha intervencions que fan pena, i aquesta de vostè fa pena, perquè quan un conseller, un govern i un ministre diuen que no hi haurà peatge, que la decisió és del Govern, i el Govern diu que no n'hi haurà, és que vostè és sord o no vol escoltar. Per consegüent... Sap què pens, Sr. Triay? Que li va saber molt de greu que signàssim el conveni, molt, es pensaven que no el signaríem, i, a més, li va saber molt de greu que no ens imposassin el peatge. Per consegüent, aquesta és la interpretació a la insistència ridícula de vostè sobre aquesta qüestió. Llegeixi-la bé, què diu?, que el Govern decidirà, idò, el govern ha decidit no fer-ne cap. I si vol que li doni classes d'escola d'això, que el conseller (...) insisteix tant, li ensenyaré a llegir, d'una vegada per totes, i no haurem de tornar a repetir cada sessió aquesta qüestió.

Per part del Govern *popular* no hi haurà peatge a cap carretera de les Illes Balears.

I.4) Pregunta RGE núm. 1838/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous batxillerats als instituts de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nous batxillerats a instituts de les Illes Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. Com que es veu que allò que deia el diari és correcte, simplement li demanaria, ja per acursar la pregunta, com així s'instal·len tan poques modalitats de batxillerat tecnològic, perquè això limita molt, llavors, l'accés a les carreres tècniques superiors. Jo crec que impossibilitar que els nostres alumnes..., o bé hi vagin amb pitjors condicions que els de les altres comunitats autònomes, a realitzar carreres tècniques de tipus superior, ja que la nostra universitat no en té, crec que hauria de fer reflexionar la conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Bé això que la Universitat no en té, ho diu vostè, si que en té, però bé.

Vostè em canvia la pregunta. Efectivament, poden semblar, en nombre, pocs, els batxillers tècnics o tecnològics que s'autoritzen. Jo crec que això és un treball estrictament tècnic, un treball de la inspecció amb els instituts, i nosaltres el que hem fet, i és aquí on hi ha la nostra decisió, és destinar-hi, o no, els recursos necessaris perquè això fos una realitat a partir del proper curs, per tant, tota la proposta dels tècnics d'educació que es va realitzar es va aprovar. Aquest és el motiu que hi hagi aquests batxillers de socials, aquests de ciències, o naturals, i aquests tècnics. I jo he de creure que és una proposta adequada, n'estic ben convençut, d'això, que és així, al nostre sistema.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Simplement perquè em confirmi això que ha dit ara mateix el Sr. Conseller, vol dir que la conselleria ha atès totes les peticions dels centres educatius de Balears en relació amb les diferents modalitats de batxillers, totes i cada una de les peticions dels centres de batxillerat?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, Sr. President. Gràcies. Efectivament, així ha estat, excepte tres peticions de batxillerat nocturn, que no s'han pogut atendre, atès que encara no ha sortit la normativa que els regula.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1839/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cursos de diversificació curricular.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cursos de diversificació curricular. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies. La pregunta es manifesta amb els propis termes, i que quedi així en el *Diari de Sessions*.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Bé, durant el curs 97-98, hi ha en funcionament 60 grups de diversificació. Quant a les previsions per al curs que ve, és prest encara per dir-ho, perquè, per normativa, els instituts tenen fins dia 30 de juny per demanar-ho. Conseqüentment, fins que no es tanqui el termini, no podem prendre una decisió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Crespi?

I.6) Pregunta RGE núm. 1583/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris d'elecció d'obres d'art per part de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris d'elecció d'obres d'art per part de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sr. Conseller, potser aquesta pregunta, tenint en compte la del matí, la de la sessió anterior, és una mica redundant, però jo crec que pot servir per acabar de perfilar la resposta definitiva del conseller de Cultura.

La pregunta és a veure quins criteris ha establert el Govern per formar aquesta col·lecció d'art institucional que suposadament ha d'anar alimentada, o ha de venir alimentada, per les compres que es facin a les galeries i amb els criteris d'incorporar-hi artistes joves.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Conseller, té vostè la paraula. Perdoni. Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Pons, li he de contestar el mateix que avui al matí, el mateix que la setmana passada. Dins les mostres que duen les galeries, a les fires d'artistes joves, amb un límit màxim quant al preu, i creim que aquesta és una bona iniciativa per donar suport a aquests artistes joves i és una bona iniciativa, i amb un petit, escàs, esforç pressupostari, per augmentar la col·lecció general institucional de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. És evident, després de tres respostes a tres preguntes al Sr. Conseller, que s'està creant una col·lecció d'art institucional sense criteris artístics previs, en la qual els dos criteris que s'han determinat són criteris més aviat de suport, de mecenatge, tant a artistes com a galeries, però els criteris artístics no són els que configuren el fons de la col·lecció. Què passarà, Sr. Conseller, amb aquells artistes joves de les Illes Balears que no canalitzen la seva activitat artística a través de galeries de les Balears?, i què passarà amb aquells artistes de més de 40 anys, per exemple, que tenen una obra important i que tampoc no canalitzen la seva obra a través de les galeries de Balears?, per exemple, Miquel Barceló, Ferran Garcia Sevilla, dos artistes absolutament imprescindibles dins qualsevol col·lecció d'art institucional de les Illes Balears, probablement dos dels artistes més internacionals que han produït les nostres illes aquests darrers temps, perquè tenen menys de quaranta anys i perquè no canalitzen la seva obra a través de galeries de les Illes, no han de formar part d'aquest fons, això no és una col·lecció art institucional, sinó que és donar resposta, repetesc, a una demanda d'ajudes a unes galeries i a uns joves creadors que, lògicament, han de ser ajudats, però han de ser ajudats sense lligar aquestes ajudes a projectes de col·lecció, que ha de ser una col·lecció definida per criteris artístics i no de tipus, per dir-ho d'alguna manera, de patrocini o de mecenatge, que és en realitat el que encobreix aquesta col·lecció. Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Pons, vostè té una idea prefixada sobre com ho faria. Jo crec que amb aquesta decisió, repetesc que una decisió bona, sobretot per al pressupost de la Comunitat Autònoma, s'aconsegueixen diversos objectius, n'hem parlat la setmana passada, n'hem parlat avui la matí, i la qüestió que vostè planteja és, entenc jo, diferent de les que s'han perseguit i es perseguiran, en el futur, amb aquesta acció. Per tant, crec que estam parlant de qüestions una mica diferents.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 742/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en relació amb els *manteros*.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, fa referència a la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en relació amb els *manteros*. Per fer-ne la defensa, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Una vegada més, com quasi cada any, els fets, és a dir, allò que succeeix realment, fa que el Parlament hagi de debatre el problema dels *manteros*, o sigui, del comerç turístic il·legal o del frau comercial organitzat. Amb l'encant d'una excursió turística quasi gratuïta, s'omplen locals, centres comercials clandestins o il·legals, o no autoritzats, en la major part dels casos, i amb mètodes agressivament persuasius, es venen productes miraculosos, flassades curatives, per exemple, l'Associació professional de guies de turisme deia a un anunci públic, pagat per ells, que hi havia guies que explicaven que existeix una modalitat especial d'ovelles a la Serra de Tramuntana que són les úniques que ofereixen la llana adequada per a flassades que estimulen la capacitat sexual dels nostres jubilats. Efectivament, és clar, amb aquest tipus de publicitat, amb aquest tipus d'*estores voladores* de les *Mil i una nits*, no m'estranya que realment caiguin dins la trampa psicològica aquestes persones, qui, d'acord amb l'Estatut del Consumidor, constitueixen un col·lectiu d'especial protecció; la llei, l'Estatut del Consumidor diu que són col·lectius d'especial protecció per part dels poders públics els ancians, per una part, i per d'altra, els turistes i els desplaçats temporalment fora de la seva residència habitual.

Com dic, venen productes miraculosos, flassades curatives, flassades que fan recuperar la potència perduda, perles i perfums amb marques falses, a preus d'escàndol. Tot això per part d'empreses opaques, mutants, que apareixen i desapareixen, i que es mouen dins les estructures turístiques de masses com el peix dins l'aigua. Aquestes activitats comercials il·legals abusives, fraudulentos, es duen a terme amb participació d'altres sectors, d'altres empreses, hotels que deixen vendre els *manteros* en les seves sales o que, com a mínim deixen promoure les excursions de flassades dins les seves pròpies instal·lacions, agències de viatge o *rent a cars* que distribueixen mitjançant *tiqueters* prohibits, però reals, excursions de flassades; transportistes o agències que incompleixen la regulació del transport discrecional o de les excursions turístiques. És una teranyina d'interessos econòmics a comissionistes que participen en aquests, com en diuen, 20.000 milions de pessetes a l'any que mou el negoci del "*manterisme*" a l'illa de Mallorca.

Però, i l'aranya?, qui és l'aranya que teixeix aquesta teranyina?, és el transportista?, és el comissionista?, és el *tiqueter*?, són els hotels?, tots hi col·laboren, tots en treuen, participen del negoci, incompleixen lleis i decrets, però el nus gordià, el nucli motor, el cor de tota aquesta activitat, és el comerç turístic il·legal i fraudulent organitzat.

I el Govern, què ha fet durant aquests darrers anys? El primer que hem de dir, i sent el màxim de favorables cap a l'actuació del Govern, el màxim de comprensius, és que el Govern s'ha mostrat contradictori i confús.

No tant de temps, l'any 92, en aquest Parlament, el conseller de Treball i Transports -l'àrea de transports ha canviat d'una conselleria a una altra al llarg de les legislatures o durant les legislatures-, el Sr. Oliver, deia, en tractar d'aquest tema: "si es vol fer aquesta activitat", es referia als *manteros*, "es pot fer, però utilitzant el Decret de 1991, d'excursions turístiques", (...) on som, el Decret del 91, d'excursions turístiques; bastava complir el Decret d'excursions turístiques del 91, considerava el conseller de Transport que era una activitat que es podia fer, aquesta dels *manteros*; és més, la va reflectir i confirmar amb un exemple, ens va dir, està escrit en el *Diari de Sessions*: "N'hi ha un, que és un *mantero* gros que es diu Fortuna Reisens", diu, "que tots el deuen conèixer, i que ha comprat una agència, Transworld, té una agència de viatges, té autocars i pot vendre, aquest senyor pot organitzar els viatges a un punt de destinació turística, i mentre ho digui a la propaganda, s'aturarà a can Pere, a can Pau, a mostrar les figures flors que fan les figueres o els albercocs secs de Porreres"; amb una paraula, si el senyor aquest, que ara es diu Amorini, resulta que tenia una agència de viatges i tenia, per tant, autocars, podia fer de *mantero*, no hi havia cap tipus de problema ni de limitació. Per tant, l'any 92, està clar que el Govern no considerava que fos cap tipus de problema, sinó que era una qüestió de tenir o no tenir una agència de viatges o de complir o no complir el Decret d'excursions turístiques de 1991, que era fàcil de complir, com es pot veure.

El conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori l'any 95, el Sr. Reus, he de dir que ja tenia una visió ben clara de quin era aquest problema, en ser com era el responsable de Transports, en aquell moment estava dins la Conselleria d'Ordenació d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, quan ens deia que el problema de *manteros* no és un problema de transport, és un problema de comerç il·legal. Joestic molt d'acord amb aquesta afirmació i, per tant, deman al Govern, en matèria de comerç il·legal, què s'ha fet, quines mesures s'han pres, quines actuacions, i amb quins resultats.

L'any passat, el nou responsable de l'àrea de transports, que ara és el conseller de Foment, el Sr. verger, ens anunciava que realment el tema de *manteros* era a punt d'entrar en una via de resolució definitiva amb la Llei de publicitat dinàmica, de la qual en aquell moment no se sabia si seria llei o no, però amb la regulació de publicitat dinàmica, amb la regulació d'agències de viatges i amb la nova normativa d'excursions turístiques, i per tant, si fa un any això havia de ser la gran passa que havia de resoldre aquest problema, un any més tard, jo deman que se'ns faci una avaluació dels resultats d'aquestes mesures per poder tenir coneixement de quins avanços sensibles s'han aconseguit amb aquestes decisions en matèria d'eliminació real del "*manterisme*".

Em consta que es fan inspeccions, em consta que s'inicien expedients sancionadors, no em consta tant que els expedients sancionadors arribin a convertir-se en sancions efectives, però també tenc coneixement del que opina l'Agrupació d'agències de viatges de Balears quan diu que els inspectors del Govern només actuen a autobusos de majoristes i no de *manteros*, quan diu que se cerca l'eradicació dels *manteros* però que la ineficàcia de l'Administració autonòmica al llarg de tots aquests anys no ha propiciat la seva desaparició, que es parla d'expedients i sancions però que la realitat és molt diferent, que no aturen gaires autocars, i és una pena que els inspectors no sàpiguen on operen els *manteros*, quan ho sap tothom, ho sap el sector, ho saben les agències, ho saben els guies, els transportistes, els conductors, tothom sap exactament per on circulen, i hi afegeix que resulta xocant que les agències que cotitzen i paguen els impostos hagin de suportar la política d'inspecció aleatòria, que perjudica sobre manera les empreses associades a Aviba, que siguin precisament els autocars d'aquestes empreses els que pateixen les inspeccions i que els altres campin al seu aire.

Per tant, és clar que no tot és satisfactori, no sembla gaire satisfactòria l'actuació del Govern en aquest darrer temps sobre aquesta matèria.

Quan el Govern ha denunciat davant la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Balears la qüestió de les falses perles Majorica que eren venudes per Meraldi, com s'ha vist en el programa de TV3 *30 minuts*, què li ha contestat oficialment la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia? Li ha contestat que investigui en la seva globalitat el fenomen *manteros*. Es tracta, per tant, de combatre el moviment *mantero* en tots els fronts i poder presentar resultats.

Per tant, en aquesta interpel·lació, deman al Govern com valora en aquest moment el moviment *mantero*, quina avaluació econòmica en fa, quina valoració política, què s'hi està fent, si s'està aconseguint reduir el "*manterisme*", si minva el seu volum econòmic, si el nombre de turistes, o de pensionistes-turistes, afectats disminueix, si el nombre d'autobusos que mouen és menor; s'està eliminant l'abús, el frau, l'estafa d'aquest comerç il·legal organitzat? Moltes gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per part del Govern, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Siempre le he reconocido, Sr. Triay, su excelente humor, a veces difícil de entender, pero indiscutiblemente su excelente humor. Ha hecho usted un planteamiento bastante, bastante sensato, del tema de *manteros* en general, y de la problemática que se plantea. Yo pretendía hacerlo un poquitín más *in extenso*, no sé si el presidente me dará la oportunidad de hacerlo. Pero efectivamente, hay que empezar por decir que el célebre tema de *manteros*, que tiene muy mala prensa en esta comunidad autónoma, hay que encuadrarlo en lo que realmente es, un fenómeno comercial, respetable en tanto respeta la normativa existente, y que por consiguiente con el que tenemos que enfrentarnos como un fenómeno comercial más, fenómenos comerciales distintos de la venta en comercios al por menor, pero fenómenos comerciales como los que se pueden hacer con la venta por catálogo -en otros países está muy desarrollado esto; en el nuestro la verdad es que no, pero, por ejemplo, los americanos compran muchísimo por venta por catálogo-, como la venta por televisión, que es una cosa también enormemente difundida en los últimos años; y efectivamente el fenómeno *mantero* en términos amplios es un fenómeno que, insisto, si cumple con la normativa vigente, es un fenómeno que tenemos que aceptar y que tenemos que incardinar, en definitiva, en la reglamentación que pueda existir.

El fenómeno *mantero* tiene, sin embargo, una serie de connotaciones negativas que son las que le han producido esta mala prensa, en términos generales, no me refiero ahora exclusivamente a los medios de comunicación, sino en general a la opinión pública. Y ello es por varias razones. La primera es por la agresividad con la que los tiqueteros hasta hace muy poco venían vendiendo excursiones gratuitas o cuasi gratuitas, que escondían en realidad no ese mundo de la excursión, del disfrute que se ofrecía a los visitantes que tenemos, sino que lo que en realidad escondía era que se les pretendía meter en una serie determinada de sitios, y de alguna forma convencerlos o presionarlos para que compraran mantas o lo que sea. Efectivamente hay un montón de artículos que se venden por este sistema, y eso ocurre aquí y ocurre en todas partes del mundo; es una cosa que todos conocemos, desde las alfombras en Turquía hasta los diamantes en Holanda, por citar países digamos económicamente y turísticamente con desarrollos tremendamente distintos, estamos acostumbrados a este tipo de venta. Pero, como digo, los tiqueteros, normalmente en la calle, y a veces en los establecimientos hoteleros, constituían un gravísimo problema, puesto que forzaban y engañaban materialmente a la persona, al turista que, de vacaciones, se le inducía a hacer una excursión prácticamente gratuita, y que escondía otras cosas.

Hay después el tema de las excursiones. Esas excursiones escondían también la parada en sitios no previstos, o por lo menos no avisados con antelación, en los cuales además resulta que la excursión se pasaba media hora disfrutando de la sierra de Tramuntana, o de una hermosa playa, o de cualquier otra vista, la Catedral de Palma, o incluso, como decía el reciente reportaje televisivo, que yo creo que da lugar precisamente a esta interpelación, digo que ofrecía ver la vivienda de Sarita Montiel, o algo así, y cosas por el estilo, y escondiendo eso, lo que realmente hacía era llevar a la gente y tenerla horas encerrada en un determinado sitio, contándoles historias como la que usted efectivamente cuenta, historias sobre las grandes propiedades de las mantas, o de las ollas, o de las cuberterías o de lo que sea.

Hay otro fenómeno más que se produce, a mi juicio indeseable, que es la venta en establecimientos hoteleros. Efectivamente muchos establecimientos hoteleros se usan, yo creo que indebidamente, para una sistemática venta de estos productos. Hay también una coacción en la venta definitiva, no sólo porque se cuenten cosas que no responden a la realidad, sino porque además después de mucho tiempo, y después a veces de ofrecer algunas cosas, refrescos o bebidas de un tipo o de otro, prácticamente se predispone el ánimo de la persona que está allí a gastar algo de dinero en comprar el artículo que se les ofrece.

Y hay una última parte, creo que fraudulenta y negativa en la venta sistemática de manteros, que creo que es el engaño en los productos, en la calidad o en la marca de los productos; muchas veces se vende un producto como de tal marca, y es una pura falsificación. De manera que todas estas cuestiones, creo que estas cinco que señalo fundamentalmente, son las que convierten el fenómeno mantero, que lo hacen pasar de ser un fenómeno comercial que podría ser admisible, y que en definitiva es un fenómeno comercial que va unido a todo el desarrollo turístico, y que va unido a todo el fenómeno turístico en todo aquellos países en que el fenómeno turístico tiene un gran desarrollo, sobre todo de turismo masivo, de turismo en grupo, y que lo convierten en indeseable.

¿Qué tiene que hacer, o qué es lo que el Gobierno -y me voy a referir lógicamente al Gobierno del cual yo formo parte-, qué es, cómo plantea este tema, qué metodología y qué fases de lucha plantea para el fenómeno mantero, en cuanto a sus puntos indeseables, insisto?

Primera cuestión: Normativa suficiente. Una normativa suficiente actualizada y eficaz para encauzar ese fenómeno en los términos reglamentarios adecuados. ¿Y qué hace el Gobierno para eso? Usted, en las preguntas dice "¿Qué ha hecho este gobierno? Hombre, un proyecto de ley de publicidad dinámica, que me parece fundamental en dos aspectos, tanto en el aspecto de los tiqueteros, que era uno de los más graves, como en el aspecto de la estafa eventual del cambio de calidad de las marcas, y de la presión que haya sobre el consumidor o el usuario. La Ley de publicidad dinámica creo que es una realidad, que hizo posible precisamente esta cámara, y que se está aplicando. Hay después un decreto de transportes turísticos que a mi juicio cubre otra importante faceta, que es precisamente la de las excursiones turísticas. Las pretendidas excursiones turísticas en este momento tiene que ir, además de garantizadas por una agencia responsable, porque sólo la agencia responsable puede vender estas excursiones, una agencia con nombre y apellidos, conocida y con su depósito legal correspondiente, tiene que hacer unas rutas previamente, tiene que emitir unos billetes en los cuales venga especificada esa ruta con las paradas e incluso los tiempos de parada; los billetes tienen que ser nominales, o si se hacen a nombre de grupos tiene que ser un grupo concreto, determinado en número y en personas. De manera que el decreto de transportes turísticos es otra pieza clave en la normativa.

Hay después otra pieza clave también, ya publicada también y a punto de entrar en vigencia el próximo creo que es 17 del mes que viene, que es el Estatuto del consumidor. El Estatuto del consumidor garantiza también la calidad de los productos que se venden; la posibilidad de que si la venta se produce como es normal en el fenómeno mantero -aunque hay varias variantes- fuera de un establecimiento dedicado a la venta, que haya la posibilidad de la vuelta atrás, la posibilidad de la reversión durante los próximos 7 días, con lo cual se elimina de alguna manera la agresividad, etcétera. Está a punto de entrar en vigor, como sin duda conoce usted perfectamente, porque es aquí donde se ha debatido, aprobado y publicado muy recientemente, creo que el 17 de este mes.

Hay algunas piezas, llamémosles así, menores, pero que también tienen una cierta influencia, piezas normativas, como es el Decreto de (...), y efectivamente el Decreto de agencias de viajes, que sufrió algunas vicisitudes al entrar en colisión con la normativa de la Administración central, o entender la Administración central que era así, pero finalmente y satisfactoriamente resuelto el tema.

Por consiguiente, tenemos ya un conjunto de piezas normativas, la mayor parte de ellas muy modernas. Hay otras anteriores que son de aplicación también, y que en principio no parece necesario tocar, pero que si se presenta la ocasión tocaremos, como es la Orden de la Conselleria de Turismo del año 85, que impide la venta en los establecimientos hoteleros de este tipo de productos, salvo en caso especiales, o especialmente justificables. De manera que la primera fase es disponer de esa normativa.

Hay una segunda fase, que me parece indispensable, que es la fase de la información. Hay que informar al usuario. Al usuario hay que informarle por un lado de lo que se puede encontrar, y por otro lado de qué posibilidades tiene en el caso de que se le haya producido una venta en términos de alguna forma irregulares, qué posibilidades tiene de denuncia, y qué posibilidades tiene de recuperar su dinero y devolver los productos, o en su caso anularlos. De manera que hay una segunda fase de información, en la cual también estamos haciendo por parte del Gobierno fundamentalmente dos cosas, primero advertir, incluso a todos los hoteleros, de la situación, porque yo creo que había una cierta indefinición legal o de normativa, y ahora les advertimos de cuál es la situación exactamente normativa y legal, y les remitimos también unos folletos de los que hemos hecho gran difusión, editados por la Conselleria de Turismo, aunque esto lo digo de pasada, porque toda la labor del Gobierno ha sido coordinada fundamentalmente por las consejerías afectadas, es decir Consumo, Sanidad en definitiva, la Dirección General de Consumo; Fomento en cuanto a la Dirección General de Transportes; y Turismo en cuanto a la Dirección General de Ordenación Turística.

Hay una tercera fase -paso un poco rápidamente- muy importante, que es la aplicación estricta de la normativa. Es la fase en la que diría yo que estamos en este momento inmersos de lleno. Hemos pasado la fase de la normativa, aunque no se ha acabado, está el Estatuto del consumidor todavía sin entrar en vigor, y además el Estatuto del consumidor prevé algunos desarrollos reglamentarios, no se han hecho todavía, pero básicamente tenemos toda la normativa. Básicamente también hemos hecho una campaña de información, que hay que incrementar, porque hemos hecho 40 o 50.000 folletos, por ejemplo, pero probablemente sean insuficientes y haya que hacer más. Estamos en contacto con las diversas asociaciones para conseguir una mayor difusión de esto, pero es importantísimo ahora el seguimiento concreto de las infracciones, y la creación de expedientes y sanciones. En eso estamos, y además intensamente, y además en conjunto estar tres consejerías que antes he mencionado. Hay unas reuniones, se conoce, ha salido en los medios de comunicación suficientemente reflejado, y los resultados son un montón de expedientes que yo les ahorro leer sus números. Si quieren después se los doy, en la próxima intervención, pero creo que ahora huelga dar esos números. Pero se está trabajando, usted mismo lo reconocía así, y se está trabajando yo creo que muy bien, porque llevo muchos años en la administración pública, y creo que es fundamental.

Hay que tener una normativa clara, hay que hacer una actividad de seguimiento cuando se dispone de esa normativa, y una serie de golpes yo creo que concienzudos y bien dados, y suficientemente representativos, para conseguir qué, ¿cuál es la última fase?, ¿en qué acabará el fenómeno mantero y hacia dónde va, hacia dónde se encamina?, y voy por aquí porque el presidente ya me ha encendido la luz roja, y no tengo tiempo de ampliar. Después, si acaso, en la contraréplica diré algo más. ¿Hacia dónde se encamina? A mi juicio está clarísimo: Se encamina ineludiblemente hacia la legalización. Es decir, cada vez más este fenómeno mantero está olvidando las prácticas irregulares, las prácticas ilegales, las prácticas no adecuadas, y se está encaminando hacia la legalización. El fenómeno mantero en si mismo no va a desaparecer, o sinceramente creo que no desaparecerá. Se convertirá en una venta más. Antes he citado la venta por correo, las ventas sobre catálogo, las ventas por televisión, etcétera. Será una fórmula de venta más, eso es inevitable, pero que se ajustará a la legalidad, y creo que eso es lo deseable. Naturalmente, siempre habrá picaresca, eso lo digo a propósito de cada cosa. No hay ningún fenómeno, absolutamente ninguno, que no tenga picaresca. Pero en el momento en que con esta normativa y una serie de actuaciones como las que estamos llevando a cabo, y yo creo que ese momento está llegando. En el momento en que se produzca el aislamiento de aquellos que se empeñan en mantener la actitud de picaresca; es decir que el que quiera vender mantas, u ollas a presión, o vajillas, o lo que sea a grupos de turistas, en el momento en que tenga encauzadas cuáles son sus obligaciones, y que la mayor parte de la gente, de los comerciantes que se dediquen a esto, cumplan con sus obligaciones, se ha acabado el fenómeno mantero. Habrá, uno, dos, tres, que en un momento determinado mienten, engañan al consumidor, emplean métodos irregulares o ilegales, pero eso será muy fácil de luchar contra ello, muy fácil. El problema es cuando el fenómeno es general...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Ya he acabado, Sr. Presidente. Muchísimas gracias por su paciencia conmigo. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Em pareix que just fa un any que es va veure una altra interpel·lació en plenari, aquesta vegada pel Grup Nacionalista-PSM, sobre el tema dels manterers, o dels *manteros*, com deia el Sr. Sampol, que no s'ha de traduir; i d'aquella interpel·lació vengué una moció amb una sèrie de mesures, que eren precisament intensificar totes les mesures repressores d'inspecció que es consideraven urgents per tal d'aturar aquest frau, aquesta pràctica irregular. Jo començaria igual que ha acabat el Sr. Conseller quan contesta la interpel·lació. Ell creu que realment és un fenomen a desaparèixer. Planteja que ja hi ha una sèrie de fases, ja hi ha una normativa, i a més a més ja hi ha voluntat clara i manifesta de la persecució; ja s'està treballant, diu, en l'aplicació estricta de la normativa; ja s'està fent informació a l'usuari per una altra banda; i aquest treball ben fet d'aplicació estricta de la normativa durà finalment a acabar amb el fenomen.

A nosaltres ens agradaria ser tan optimistes com el conseller de Turisme quan diu això, perquè desgraciadament és una irregularitat que no arriba a acabar, no s'arriba a veure que realment aquestes mesures repressores, o mesures d'aplicació de normativa estricta realment duguin al final; i nosaltres a més a més pensam que hi hauria d'haver més voluntat política per acabar amb aquest fenomen. S'ha parlat i s'ha dit en aquest debat que és una pràctica irregular, que tothom en parla; jo aquí tenc un retall de premsa de dia 2 de març, a part del famós reportatge de TV3; el titular del reportatge és "*los que realmente cardan la lana*", i explica les distintes empreses de *manteros*, tota la seva xarxa, les distintes connexions amb les agències de viatges, etcètera. Si això es publica a un diari de Palma, i es donen noms i llinatges, se suposa que immediatament provoca accions inspectores per anar a comprovar totes aquestes dades. Clar, el Sr. Conseller diu "estam actuant, tenim actes d'inspecció"; el que veim és que no sabem fins a quin punt ho fan en aquest sentit, que realment es faci pública suficientment aquesta tasca inspectora, com per aturar, o com per donar una mostra a la resta que realment s'està actuant.

Nosaltres qualifiquem aquest fenomen com que es podria entrar dins allò que es diu economia submergida, perquè realment és un negoci, n'hi ha que parlen de milers de milions, d'altres parlen de centenars de milions. No ho sabem; però sí que és un negoci que dona feina, dona moviment comercial, i a la vegada crea tota una xarxa de relacions, ja ho ha dit el Sr. Conseller, tant transports, turisme, usuaris i consumidors, per tant la Conselleria de Sanitat també hi hauria d'intervenir, etcètera.

Per tant, nosaltres pensam que la millor fórmula, a part de tenir la normativa adequada, i de realment inspeccionar, la millor fórmula seria aquella que s'intenti prendre mesures realment de fer emergir aquesta economia; i en aquest sentit manca allò que també s'ha de fer entrar dins tota aquest conjunt de normativa, manca la inspecció que faria referència a tot allò que significa legalitzar les indústries, a tot allò que significa legalitzar els treballadors, altes a la seguretat social, a tot allò que significa pagament d'impostos, agència tributària, etcètera. Com que just a continuació d'aquest debat en ve un altre on tornam a parlar del mateix tema, la solució que ve a continuació em pareix positiva, perquè crec que és una bona fórmula que el Parlament debati en profunditat aquest tema, però sobretot voldria acabar recordant allò que diu avui, que ha donat la notícia avui, que la Unió Europea recorda que Espanya és el tercer país de la Unió Europea en economia submergida, i recomana al Govern espanyol que prengui tota una sèrie de mesures per aturar-la. M'agradaria que, si es coincideix amb el diagnòstic que nosaltres feim, realment no només sigui el Govern balear i les mesures que puguem prendre aquí, sinó també...

(Remor de veus)

Bé, acabarem. No només el Govern balear, sinó també amb aquestes recomanacions que fa la Unió Europea es prenguin mesures per fer emergir tot aquest tipus d'economia, que realment, com deia el Sr. Conseller, és il·legal, és submergida, i és necessari legalitzar-la. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Si el servei de megafonia feia el favor, no hauré d'alçar molt la veu, perquè estam un poquet limitats avui. Fixarem posició, i naturalment reservarem alguns dels arguments per al punt següent de l'ordre del dia, que proposa una comissió d'investigació parlamentària per investigar els possibles fraus d'aquesta activitat i les responsabilitats que se'n puguin derivar. Un té sempre l'esperança quan surt el Govern a donar una explicació, que sigui prou convincent. Jo, sincerament, Sr. González Ortea..., perdoni, no puc dirigir-me a vostè, em dirigiré a l'interpel·lant: Sr. Triay, de la resposta que li ha donat el Sr. González Ortea m'he refermat que és necessari investigar aquest tema.

Bàsicament s'ha plantejat la interpel·lació i la resposta en dos punts: Què ha fet el Govern fins ara, i quins resultats s'han obtingut. Del segon punt ja no n'ha parlat, el conseller. Del que s'ha fet, estam en una primera fase, una fase normativa, curiosament fins que ha sortit un reportatge a una televisió, a TV3, d'una certa audiència, no s'ha començat a generar aquest gran debat i a promoure accions. El resultat, una normativa que en alguns punts, per exemple el decret que regula el transport turístic, fins i tot ha estat qualificada per alguns responsables, com per exemple Pimetur, com més que un decret "anti-manteros", com un decret "pro-manteros"; altres col·lectius també han impugnat aquest decret turístic. En definitiva, què s'ha fet fins ara? Aquesta normativa, inspeccions, sancions proporcionals a la gravetat del fet? De tot això, no n'ha parlat el conseller.

Una segona qüestió que han fet és un fullet distribuït, amb dos telèfons, el 112. Curiosament avui matí hem volgut fer una prova, i a una persona després de comprovar un fet, li hem demanat que telefonàs al 112; i a part que aquest número garanteix l'anonimat de qui telefona, han insistit molt en demanar-li que s'identificàs. Ha denunciat un fet concret, que es produeix quasi diàriament, a la plaça de Can Pastilla a les 9 del matí es reuneixen una sèrie d'autocars, que practiquen el manterisme, i aquesta persona ha telefonat, diu "miri, li vull denunciar aquest fet: En aquest moment a la plaça de Can Pastilla hi ha uns autocars que carreguen turistes; són autocars de manteros". Li han dit: "Senyora, ens ha de donar el número de matrícula dels autocars".

Mirin, això passa cada dia. Basta enviar-hi un inspector, i que prengui nota de les matrícules dels autocars, però això no han de fer als ciutadans, perquè prou tenen d'haver de fer una acció d'aquestes, que incomoda tant la gent. En definitiva, unes normes, que bàsicament també donen uns instruments als ajuntaments per perseguir els "tiqueters", això sí; una campanya del 112 poc efectiva. No sabem si el Govern ha encarregat cap enquesta per conèixer el grau d'eficàcia d'aquestes flassades afrodisíiques; són capaços d'això. Resultats? No n'hem sentit parlar avui, fins ara. Continuen les activitats, augmenten aquestes activitats d'una manera impune. Què han aturat? Per què ha servit el decret "anti-manters", "anti-manteros", Sra. Thomàs, perquè encara confiam eradicar aquesta activitat i no parlar-ne, i per tant no serà necessari incorporar-la al nostre diccionari. Què han aturat? Les excursions als mercats setmanals de pobles. Per això ha servit el decret "anti-manters". A qui perjudiquen?, o millor dit, a qui beneficiaven aquestes excursions? Als pagesos que fan feina directa al mercat de Sineu, per exemple; als comerciants de poble; als artesans de la comarca, que van al mercat a vendre. Això sí, que ho han aturat. Però Amoris, i Transworld, i tot això, continuen d'una manera impune.

Això no té mala premsa, això és una vertadera lacra que no s'ha de legalitzar, que s'ha d'eradicar. Què vol dir que s'ha de legalitzar vendre productes falsificats?, perquè aquest és el problema. Què vol dir que s'ha de legalitzar que estafin la gent amb flassades que costen mil duros i que es venen per 70.000 pessetes? Què vol dir que s'ha de legalitzar que enganin la gent dient que una flassada els curarà la salut, o els farà anar...?, perdonin, no continuaré per aquest camí. Això no s'ha de legalitzar de cap manera, això s'ha de perseguir i s'ha de multar. I allò que demostra que el Govern, o no té la mínima intenció d'aturar-ho, o no sap per on ha d'anar, és que qui contesta avui és el conseller de Turisme; que sí, que afecta els hotels que permeten aquesta activitat; però això bàsicament és un tema de frau al consumidor. Bàsicament és un tema que afecta consum, bàsicament és un tema de falsificació de productes, de publicitat enganyosa, i de frau al consumidor. I el conseller responsable de l'àrea avui no és aquí. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc hem de repetir, com ha dit molt bé el conseller, el Sr. González Ortea, que no tot allò que es fa per part dels anomenats *manteros*, tot és il·legal. N'hem de distingir de dos tipus. Hi ha gent que es dedica a aquest negoci, a aquesta venda d'activitat comercial, que resulta que té totes les coses legalitzades, que resulta que duen els turistes des de l'hotel al seu punt de venda complint tota la normativa que en aquests moments està en vigor; que tenen una nau legalitzada a nivell urbanístic, que tenen tots i cadascun dels permisos municipals; i que les excursions turístiques -perquè això ha d'anar via agència de viatges-compleixen amb tota la legalitat vigent.

Quan això es fa així, és molt difícil aturar aquesta activitat. Quan sí pot actuar el Govern balear, els consells insulars, els ajuntaments; quan poden actuar totes les administracions és quan es fan activitats que a un lloc allà on no està legalitzat, allà on no hi ha els permisos, quan les coses es fan d'una manera irregular o il·legal. Aquí sí que poden actuar les distintes administracions, i aquí sí que actua el Govern balear. I creguin-me que la voluntat del Partit Popular és acabar amb tot allò que sigui il·legal i irregular; i en aquest sentit des del Govern balear s'ha fet tot un conjunt de normativa per intentar incrementar el nivell d'exigència i intentar marcar d'una manera rigorosa quines són les regles del joc que han d'assumir tots aquests comerciants que tenen aquest tipus de venda. I així el Govern balear, a través de distintes conselleries, ha anat traient tota una normativa complexa, jo crec que bona, i que intenten lluitar contra aquesta activitat. I en aquest sentit hi ha una llei de publicitat dinàmica, que s'ha aprovat a més en aquest parlament per unanimitat, en la qual tots hem estat d'acord, que crec que és un instrument importantíssim que es dona als ajuntaments com a màxima institució capaç de frenar que els turistes se'n vagin de les zones turístiques a allà on es venen aquestes mantes. I com ho poden aturar els ajuntaments? Fent unes ordenances allà on tot el que són tiqueters, o allà on totes aquest conjunt de persones que es dediquen a vendre fullets, aturar el problema a l'origen. I aquí crec que els ajuntaments, si es vol acabar amb això tenen una tasca molt, molt important a haver de fer.

La Conselleria de Foment ha tret, ha posat un marxa un decret sobre transports turístics, aquest decret va ser fruit de llargues i llargues reunions i crec que va sortir amb bastant de consens, i fins i tot la Pimem donava suport a aquest tipus de decret. També hi ha un estatut del consumidor que va impulsar la Conselleria de Sanitat i Consum, aprovat en aquest parlament, també, per unanimitat entre tots els grups parlamentaris, que és un altre instrument per intentar defensar al màxim els nostres consumidors i els nostres usuaris, i dic que de tota aquesta normativa, es fa un especial esment a tots, com a persones més dèbils i més febles dins la nostra societat, a part de persones majors i al·lots, a tots aquests turistes que són aquí, a la nostra comunitat, d'una manera temporal. I aquí es fa un especial esment també a tot el que fa referència al turisme. I també, com ha dit, una labor important d'informació, s'intenta que

el turista, quan arriba a l'aeroport o quan arriba al seu hotel, s'intenta que es doni una informació que a determinats moments, determinades persones li poden oferir anar a fer una excursió per anar a comprar a un determinat lloc, i se l'intenta informa que vagi alerta i que faci un especial esment a quin tipus de persona o quin tipus de producte li poden vendre. I en aquest moment s'aplica, d'una manera crec que rigorosa, la normativa, hi ha inspeccions coordinades, conjuntes entre Turisme i Foment, es fan expedients, es posen sancions, i jo crec que en aquest moment la feina està més o manco ben encarrilada, ben coordinada i que el tema dels *manteros* és un tema que afecta tots els partits polítics, els *manteros* afecten gent o partits o ajuntaments governats pel PSOE, pel PSM, per UM i per tots. Acabar amb l'activitat il·legal dels *manteros* correspon a tots els partits polítics representats en aquest parlament, no tan sols al Partit Popular. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Fa un any, per no anar més enfora, hi va haver un debat sobre aquest tema dels *manteros*, i el Govern va fer el mateix discurs d'avui, el mateix, publicitat dinàmica, decret d'excursions turístiques, però, senyores i senyors diputats, qui defensa els consumidors, quina és l'avaluació d'un any de feina, que han fet, que diuen que han fet, i jo ho crec, han posat en marxa uns instruments, bé, i els resultats, quins són?, els instruments ja els sabem, com no hem de saber que aquí es va aprovar una llei de publicitat dinàmica?, o que el Govern ha fet un decret sobre excursions turístiques? Açò ho sabem, el que volem saber és quin efecte han tingut aquests instruments més les actuacions que ha fet el Govern per fer una aplicació estricta d'aquests instruments en la part que li correspon, per eradicar un fenomen que s'anomena *manterisme*, és açò el que li demanam.

Els feim retrocedir o no?, o avancen?, qui avança aquí, el consumidor o el *manterisme*? Després d'un any d'aquesta lluita per part del Govern. No hi ha cap resposta. No ho podem saber. Quina és l'avaluació? Quins són els resultats? Ens guanyen per golejada?, sembla que sí, perquè al final el document que hem vist, no fa més d'un mes i mig, és de pleníssima actualitat, és del mes de gener del 1998, és d'ara, quan jo dic que AVIVA, l'agrupació d'agències de viatges diu que els autocars que fan *manteros*, a aquests no els fan inspeccions, que aquests campen a l'ampla i que només són controlats els que fan els viatges dels majoristes, no estic parlant de l'any passat, parl d'ara, del mes de febrer, què passa amb tot això? Els abusos, les marques falsificades, això és d'ara mateix. El Tribunal Superior de Justícia, ara mateix, els acaba de dir, no fa ni un mes, que investiguin globalment el tema dels *manteros*, que aquí hi ha molta qüestió administrativa de responsabilitat del Govern a investigar, frau, abusos, irregularitats, il·legalitats que no cauen plenament, en principi, dins el camp penal, però que sí exigeixen una plena investigació i un ple coneixement per part del Govern. Quina resposta donen a aquestes qüestions?, jo no he sentit res. A més, és que aquí, jo no sé quin és el joc de confusió del Govern.

Avui matí, un tema que resulta que era competència de la Conselleria d'Indústria, ens el contestava el conseller que du l'àrea de Consum; avui que duim una qüestió de consum, ens la contesta el conseller de Turisme. I mai no hi ha l'interlocutor vàlid. És més, aquest és un tema que comerç il·legal, i el conseller de Comerç i Indústria ni tan sols hi és, ni li importa, i açò és una actuació comercial il·legal organitzada, aquí hi ha tota una sèrie de registres, d'autoritzacions de comerç que no existeixen, i sembla que aquí, açò són aquells que duen els sants, però n'hi ha un que no hi posa res de la seva part i entre els altres duen la càrrega. La veritat no comprenc que hi hagi aquesta resposta tan ambigua, aquesta resposta cap a una legalització, però si quan parlem del *manterisme*, parlem de l'il·legal, el legal no és *manterisme*, Perlas Majòrica no és *manterisme*, ni visitar la fàbrica on fan objectes d'olivera, no és açò el *manterisme*, el *manterisme* tots sabem el que és, són excursions semigratuïtes per dur gent a uns centres no legals, que ni tan sols estan oberts tot el dia, que ni tan sols tenen una permanència en l'error social, on es practiquen tècniques agressives, especialment prohibides a tots els estatus de defensa del consumidor, tècniques agressives a sectors, precisament, d'especial protecció com a consumidors, que són els que són fora de casa seva i els vells. Açò és el *manterisme*, on es venen productes falsificats, i d'açò ens diuen que serà legalitzat. La veritat, no acab de comprendre quin compromís és el del Govern davant aquesta qüestió o si realment és deixar passar, mirar a una altra banda, ...

Perquè sancions, sí, jo supòs que sí, que aquests expedients que fan, que obriran expedients sancionadors, ja l'any 96 se'ns va dir que havien fet 500 expedients contra els *manteros*, bé, i què?, que van engreixar o van amagrir els *manteros* l'any 96? Jo crec que van engreixar. Per tant, quin va ser l'èxit d'aquests 500 expedients?, un èxit desconegut, no sembla que els hàgim fet cap osca amb aquests tipus d'actuacions, se'ns diu que l'any 97 els han posat 7 milions de pessetes als *manteros*, no sé si són pagades o els expedients els ho demanen, 7 milions de pessetes, i diuen que n'han vengut 20.000; la veritat, amb aquestes eines i amb aquestes actuacions em sembla que els *manteros* en donaran 7 més de propina, i que no els molestin, perquè els *manteros*, amb aquestes xifres que manegen poden donar comissions, és una activitat corruptora, és una activitat que té una capacitat enorme de corrupció, tot el que toca, precisament pels marges il·legals, perquè ja no són comercials, que maneja, perquè és un frau permanent al consumidor.

Per tant, davant aquesta situació, la veritat és que jo veig una gran fluïxetat, el conseller de Foment, fa poc, deia "feim el que podem", i fan el que poden, sí fan el que poden, però els *manteros* fan molt més; o el mateix president de la Comunitat Autònoma deia, "és que donen molts de llocs de feina als *manteros*", i clar, i les activitats il·legals donen llocs de feina, bé, els diaris diuen que ho ha dit, li donaré el retall exactament. El president Matas ha dit que "els *manteros* creen riquesa en els municipis on estan", exactament, amb aquestes paraules, està entre cometes, jo del que està entre cometes no en responc, simplement del que està entre cometes.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas. Aquesta presidència l'ostenta el president de la Cambra ...

(Rialles i aplaudiments)

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Jo pregaria al Sr. Quetglas que no m'interrompés, per favor.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Vostè, Sr. Triay, continuï, i jo deman tant al Sr. Quetglas com també ...

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Per tant, el Govern fa el que pot, els *manteros* donen llocs de feina ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, Sr. Triay. Jo deman als membres d'aquesta cambra, tant al Sr. Quetglas com als membres del Govern, tant al Sr. Matas, com al que sigui d'aquesta cambra, que quan s'intervengui no s'intercanviïn comentaris, que hi ha possibilitats d'intervenir pel tema de al·lusions, i a vostè, en especial, Sr. Quetglas, no em torni a fer el que està acostumat a fer, indicar a aquesta presidència quan ha d'intervenir i quan no ha d'intervenir. Li crid l'atenció en aquest cas.

Continuï, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Per tant, el Govern fa el que pot, els *manteros* creen llocs de feina, quina notícia, clar, totes les activitats il·legals, generalment creen llocs de feina, sí, el que passa és que això no justifica la seva il·legalitat ni la connivència amb aquesta il·legalitat, es fan inspeccions de l'Inerso, de Consum, de Transports, de Turisme, però amb quin resultat?, quins *manteros* han hagut de tancar el darrer any?, quants d'autocars manco van als centres de *manteros* a causa de l'actuació del Govern?, quina reducció s'han aconseguit en persones implicades amb aquesta actuació comercial il·legal, fraudulenta, abusiva, agressiva?

Tots sabem que hi ha vendes als hotels, que es fa promoció per part dels propis agents de Mundo Social que tenen la concessió de l'Inerso, que hi ha llicències d'agències de viatges que se cedeixen a *manteros*, que s'incompleix el decret sobre preu mínim de les excursions turístiques, que hi ha "tiqueters" a balquena, que hi ha societats venedores desconegudes que actuen a centres legalitzats en el seu conjunt, són centres legalitzats i de dins hi actuen societats venedores individuals que res no tenen a veure amb la legalització del centre, que hi ha contractes de venda abusius, marques falsificades, productes fantasmals, preus desorbitants, comerços il·legals. I tot açò, a qui perjudica?, açò perjudica el consumidor, perjudica, com deia amb molt de sentit el Sr. Oliver fa sis anys, perjudica la imatge de Mallorca, la imatge turística de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, si el Govern només pot fer el que pot i no és capaç d'acabar amb un problema com el dels *manteros*, què farà amb problemes molt més importants com els energètics, com els d'ordenació del territori i tants d'altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. González i Ortea, conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, no ha podido usted resistir la tentación, Sr. Triay, ha entrado ya al trapo del tremendismo, porque la cosa no daba para más; como usted dice al final, ¿qué haremos con esto, si es un problema de poca importancia, no?

Efectivamente, no es un problema muy importante, Sr. Triay, es un problema, no los *manteros*, sino efectivamente las irregularidades de los *manteros*, eso es lo que le decía, y usted me dice, "no, eso no es *manterismo*", bueno, tendríamos que ponernos de acuerdo en los términos, mire, en definitiva, llamamos *manteros* a todos aquellos que hacen unas excursiones y aprovechan los grupos turísticos para venderles mantas o cualquier otro objeto, aprovechando esos grupos turísticos, y yo le he hecho aquí la recapitulari..., recapituli..., bueno, ya sabe usted lo que quiero decir ... (rialles)... de los cinco problemas principales, y efectivamente cómo ataja el Gobierno esos cinco problemas y cómo está ganando. Usted me pedía resultados, claro que los hay, resultados, y usted me dice, "¿cuántas empresas de *manteros* han cerrado?, ninguna", pues no lo sé si han cerrado alguna, pero ¿sabe lo que sí sé perfectamente lo que están haciendo las empresas de *manteros*?, regularizarse, regularizarse, convertirse en empresas comerciales corrientes y molientes, empresas comerciales que venden, como Majórica o como otros establecimientos comerciales, como los vidrios de un tipo o de otro que se convierten en venta a grupos turísticos perfectamente regularizada desde el punto de vista fiscal, desde el punto de vista comercial, desde el punto de vista de garantías y seguridades del consumidores. Eso es lo que está consiguiendo el Gobierno, ya lo creo que lo está consiguiendo el Gobierno, y a pasos agigantados, Sr. Triay.

Por eso les he dicho, aunque alguno no lo ha querido entender, y ha querido entender que lo que queríamos era

legalizar a los manteros, no, mire usted, legalizar las ilegalidades, no, lo que queremos es llevar a los manteros, y lo dije muy rápidamente porque tenía la luz roja, llevar a los manteros a efectuar un comercio tan honesto o tan normal como el que cualquier otra práctica comercial, distinta de la práctica comercial al detalle o al consumidor, al pequeño consumidor, pero, en definitiva, una práctica comercial más, yo la comparaba con una de televisión, etc., la venta por catálogo, etc., de manera que ahí es donde queremos llevar a los manteros, y ahí es donde los estamos llevando inexorablemente, Sr. Triay, inexorablemente, gracias, entre otras cosas, a la colaboración de esta cámara, desde luego, que ha aprobado una serie de normativas que nos permiten reconducir el tema a eso.

Porque mire, insisto en lo que le decía cuando acabé mi intervención antes, lo que no se puede hacer nunca, nunca, jamás, es crear una normativa que imposibilite una cosa que está por todos lados, poner puertas al campo, en definitiva. Lo que no se puede es acabar con los manteros como ustedes, yo creo que demagógicamente pretenden en esta cámara, a beneficio sobre todo, de los medios de comunicación, que tiene que hacer el Gobierno, rápidamente, de la noche a la mañana, vamos a hacer desaparecer los manteros, no, mire usted, no, eso no es posible, insisto que la venta, ese tipo de venta o de comercialización es o puede ser tan legítima como cualquier otra y que se da en países del Tercer Mundo y en países del Primer Mundo, y con cosas tan dispares como los diamantes o las alfombras o los papiros, con cualquier tipo de artesanía, de manera que eso tenemos que reconvertirlo precisamente en este tipo de comercio, y ¿cómo lo reconvertimos?, con una normativa clara y con una actividad sancionadora inmediata, y éste es el resultado. Claro, antes no tuve tiempo, pero me lo echaron en cara, yo lo siento, creí que valía más discutir en términos filosóficos, pero ustedes lo que quieren son números, pues números cantan, números cantan.

favor!, eso lo dice cualquiera, supongo que un día que se le calienta la boca, a cualquiera, pero eso no es cierto. 1.672 vehículos controlados, 300 actas de denuncia, 179 expedientes por una razón, 125 por otra, 181 por otra, 485 expedientes en total abiertos el año pasado por un montante de más de 47 millones, eso es sólo transportes. Consumo, Consumo tiene 32 reclamaciones y dos expedientes abiertos de oficio, en total ha abierto expedientes de todo eso que incluye que sólo este invierno, creo que ponía desde noviembre del año pasado, etc. Turismo revisó todos, absolutamente todos los hoteles del Insero, todos han sido revisados por Turismo, y claro está se han abierto las actas de infracción correspondientes a aquéllos que estaban haciendo venta en sus establecimientos sin autorización de Turismo, autorización que, por cierto, han pedido muchos y todavía no hemos dado a ninguno por entender que la Orden del 85 estaba extraordinariamente limitada y por creer que hay que llegar a unos criterios claros. Hay 72 actas de expedientes sancionados abiertos en Turismo. Éstos son los números, y números cantan. ¿Esto va a hacer cerrar a los manteros?, por favor, claro que no, claro que no va a hacer cerrar a los manteros, ni pretendemos que cierren los manteros, lo que pretendemos es que regularicen su comercio, de eso se trata.

Bueno, hay otras cosas de las que ha dicho, bueno, le molesta a usted que salga yo, y yo lo siento, para mí es un placer discutir con usted, y lo sabe, llevamos muchos años discutiendo y es un verdadero placer, pero lamento que usted prefiera discutir con mi colega de Sanidad que por razones que no hacen al caso se encuentra ausente.

Y, finalmente, una última cosa, mire el tema de manteros es un problema de consumidor, y sobre todo es un problema turístico, fundamentalmente, en el sentido de que el consumidor estafado es fundamentalmente el consumidor que viene de fuera, el visitante, el turista, y eso lo hago venir bien a propósito de por qué parece que era indicado que saliera yo, a discutir esto. Yo vengo oyendo en esta cámara, en la que llevo ya muchos años, más de los que seguramente debería llevar, discutiendo en esta cámara y he oído muchas veces discusiones de manteros, y casi siempre se acaba, aparte de hacer esta visión tremendista de lo que es esto, con la que usted ha rematado hoy su faena, su segunda actuación aquí, en esta tribuna, pues generalmente ese tremendismo nos lleva a decir que esto es fatal para las Baleares, para Mallorca en principio, porque fue primero en Mallorca donde más y donde más extendido está el fenómeno, en las otras islas también hay algo de esto aunque en menos cantidad, y siempre se dijo que esto era muy malo para el turismo de Baleares, esto lo llevo oyendo desde que me sentaba allí, donde la Sra. Salom se sienta ahora, hace como once o doce años, y verá, una de las consecuencias inmediatas que se decían que iba a tener esto es naturalmente una mala imagen de Mallorca que iba a hacer disminuir sensiblemente el turismo de Mallorca, de Mallorca y el de las otras islas.

Vehículos controlados por la Dirección General de Transportes, 1.672, no me diga por favor que Aviva, que alguien de Aviva ha dicho que si paran unos y no paran los otros, ¡por

Se ha duplicado, quintuplicado, triplicado, qué se yo, en el gasto en el comercio, eso que preocupa a algunos pequeños comerciantes, y eso lo entiendo porque me parece

muy razonable, pero se ha multiplicado también por dos y por tres, se ha multiplicado el gasto turístico, se ha multiplicado el número de turistas, se ha multiplicado el número de personas que tienen interés en venir aquí un año tras otro y repetir, y hacer, por cierto, excursiones de manteros. Y fíjese usted, esos de la tercera edad, incluso estas personas de la tercera edad, cada vez que se aumenta el cupo del Insero, inmediatamente Baleares queda copado, y el Gobierno de esta comunidad decide hacer un plan Ofi 60, y también se copa inmediatamente tanto que nos obliga a multiplicar por 1'5 un 50% más de plazas a las pocas horas de abrir la oficina para apuntarse.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, Sr. Presidente, acabo enseguida.

Por consiguiente, Sr. Triay, déjese de tremendismos, éste es un problema de una serie de irregularidades y de infracciones, y este gobierno, este gobierno creo que está luchando seriamente contra eso y que va a convertir el fenómeno de manteros en unos pocos meses, en unas pocas temporadas, en un fenómeno inapreciable, donde sólo de vez en cuando, en este, como en todos los demás campos, pueda haber algún pícaro que pretenda medrar, pero algún pícaro contado con los dedos de la mano.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III.- Escrit RGE núm. 779/98, presentat pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, mitjançant el qual se sol·licita la creació d'una comissió d'investigació per investigar les activitats fraudulentas dels anomenats manteros i determinar, si n'és el cas, responsabilitats polítiques per manca d'actuació del Govern.

Passam al següent punt de l'ordre del dia que fa referència a l'escrit 779, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, mitjançant el qual se sol·licita la creació d'una comissió no permanent d'investigació per investigar les activitats fraudulentas dels anomenats manteros, i determinar, si n'és el cas, responsabilitats polítiques per manca d'actuació del Govern. Sr. Diputat Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, a la vista de la intervenció del conseller, jo crec que no hi haurà cap inconvenient que el Grup Parlamentari Popular voti a favor de la creació d'una comissió d'investigació parlamentària per fer conèixer a tots els diputats aquesta gran tasca que fa el Govern d'investigació, inspecció, sanció exemplar, aquestes xifres desorbitants, llavors en parlarem un poc.

En tot cas, per què creim que és necessària una comissió d'investigació parlamentària? Primer, per investigar a fons quines són les activitats fraudulentas, activitats fraudulentas que es realitzen a les Illes Balears, i segon, per determinar si hi ha responsabilitats polítiques derivades de no perseguir amb la suficient contundència aquest frau. De fet, creim que hi ha poc a investigar perquè són ben conegudes aquestes activitats. En Turisme, és de domini públic els hotels que practiquen aquesta activitat, fins i tot basta mirar els fulletons que distribueixen els manteros i veim com hi surten relacions d'hotels implicats. Aquí sí que hi té a veure Turisme. En Consum, hauríem de veure quins establiments practiquen aquestes activitats, però sobretot, sobretot, quins establiments practiquen la publicitat enganyosa, aquests productes miraculosos, i, de fet, jo no comprenc, no comprenc, com es poden tolerar anuncies d'aquestes característiques, que es poden trobar per tot.

"Després que se'ls dugui a la finca Mesón Crestaxt a sa Pobla, on podran assistir a una informació sobre productes que poden millorar la seva salut" -productes que poden millorar la seva salut, clar aquí ja sabem per on van, el que deia el Sr. Triay, des d'aquestes famoses flassades que ho curen tot, fins i tot curen, bé, és que curen, activen l'activitat sexual dels nostres majors, a productes falsos, aquest perfum que llavors li puc dir perfectament on es ven, perquè és de domini públic, "Flor d'Ametler", les perles Majòrica, que va sortir el nom del comerç on es venien aquestes perles falses com si fossin perles Majòrica, les pells, etc.

Quins productes es venen i no són el que s'ha anunciat, aquí tenc una denúncia d'una senyora que fa la denúncia a la Direcció General de Consum, compra un matalàs com si fos làtex, em sembla, per 70.000 pessetes, i li envien un matalàs d'espuma que val 1.000 duros. La Direcció General de Consum diu, "no hi puc fer res". Quins establiments incompleixen la Llei 26/91, és a dir, una venda sense el contracte que dugui la clàusula de revocació d'aquest contracte, tot això és el que hauríem d'investigar, i aquí tenir els llistats dels que cometen frau i veure com els podem atacar.

Quines empreses practiquen un transport irregular, transport sense llicència, quines fan excursions no oficials, quines fan excursions a un preu sota normativa, aquesta

excursió mateixa que li deia ara, després d'una exposició de 90 minuts d'aquests productes miraculosos, els donen dinar, els duen de Formentor a les Coves de Manacor, amb un concert de música clàssica, els donen dinar, els donen una degustació, tot per 1.000 pessetes, si això no és una intenció de treure un benefici d'una altra manera i no amb la pròpia activitat.

Hauríem d'investigar també les responsabilitats de Mundo Social, duim més d'una hora parlant dels *manteros* i no hem parlat de Mundo Social, Sr. Conseller, i va sortir a TV-3 la guia de Mundo Social que introduïa el representant dels *manteros* dins un hotels, els avalava, és a dir, l'empresa que té la concessió en nom del Govern de l'Estat, la que té l'adjudicació dels viatges de l'Insero, avala els *manteros*, els presenta, perquè l'endemà vagin a excursions gratuïtes o molt econòmica, quina responsabilitat té Mundo Social amb totes aquestes qüestions? És molt important, això, també. I no només és un tema que afecti els turistes, Sr. Conseller, intentaré tapar el nom del poble, això és una propaganda d'associacions de tercera edat ja de Mallorca que fan excursions a So n'Alegre, dia 30 de novembre, palau d'Ayamans, organitza Amorini, berenar a Son Sant Martí, arròs brut, *pollo con guarnición*, cafè, vi, aigua, licors, 650 pessetes, i a comprar flassades, i a comprar flassades, els nostres majors, els mallorquins, els del meu poble també hi han anat, i n'he sentit alguns, els fills de qualcú, d'una persona molt major, "m'ha dut una flassada, m'ha dut unes olles, i pensa, què les havíem de fer, 70.000 pessetes, quina animalada!", tornau arrera, tu a això, això passa a Mallorca, Sr. Conseller, no només són els turistes.

Dos. Responsabilitats polítiques, què ha fet el Govern?, quants d'hotels hem inspeccionat, quants d'hotels hem sancionat?, quines sancions s'han posat?, són corresponents a la infracció que s'ha comès, quina reiteració hi ha amb aquestes sancions?

Segon. Transport, mirin, els guies estan indignats, els guies oficials, diuen, "ens aturen per la carretera, tenim tres autocars d'una excursió oficial aturats més d'una hora ens tenen allà, i ens passa la caravana de *manteros* i no els aturen. Quina comèdia és aquesta d'aturar autocars per la carretera si aquí tenen els horaris, a les nou passaran per davant l'hotel Perla de s'Illot, això a la zona de Cala Millor, a les nou i dos minuts, els trobaran davant el Marian Park o davant el Playa Blanca, a les nou i tres minuts davant el Royal Mediterráneo, vol veure la zona de s'Arenal, sigui a les vuit quaranta-cinc davant Fontanelles, s'estima més a la zona de Peguera?, a les vuit i trenta-dos, davant Casa Pepe, i així successivament. Aquí en tenc un altre, Cala Ratjada, miri, a les nou i quart, demà matí davant l'hotel Aguait, envii-hi un inspector, per què s'han de fer aquests números de perseguir autocars per carreteres, si estan controladíssims.

Li deia el Sr. Llompart, el que ha posat una querella criminal a la Direcció General de Transport, va aportar actes notarials,

aquest pobre home estava avorrit, se n'anava allà amb un notari, l'hora d'aturada, de l'aturada oficial, el concessionari de la línia de Can Picafort a Palma, cinc minuts abans, es presenta el *mantero*, baixa el *tiquetero*, reparteix tiquets i pel mateix preu del que val anar i venir de Can Picafort a Palma, ofereix visita a Valldemossa, visita a la Catedral, berenar i dinar. I clar, l'estan arruïnant. Aquest senyor ja ha presentat, cinc, sis denúncies amb les corresponents actes notarials que el notari certifica que aquesta matrícula, aquest autocar amb aquesta matrícula li pren tants de clients, després d'una setmana tants de clients més. I ha posat una querella criminal avorrit que no se sancioni o que se sancioni amb una quantitat mínima o que no es persegueixi la reiteració, perquè la reiteració segons la llei sancionadora implica el tancament d'una activitat econòmica, un que persisteix a infringir la llei no li basta una sanció econòmica, a aquest se l'ha d'expulsar de l'activitat econòmica.

I Consum. Vostè sap què pensa aquesta gent que ha aixecat una petita indústria, aquest perfumet la Flor d'Ametler o els nostres fabricants de pell, de la comarca d'Inca que fan pell bona o el que pensen els comerciants, l'altre dia vaig anar a la zona de Magalluf, els comerços buits, els comerços ben buits a les nou del matí, i els autocars carregats, i aquests senyors paguen els seus impostos, IBI, impost d'activitats econòmiques i els prenen els clients de davant. I quines denúncies han fet?, tan difícil és anar al palau d'Ayamans?, i comprovar que aquell perfum és fals?, i posar una denúncia?, i a la tercera vegada, tancar aquell establiment perquè s'hi venen productes falsos?, tan difícil és anar a n'Amorini i, quan senten que ofereix aquests productes miraculosos, aquests productes medicinals, que això és un frau, que és enganar la gent, a més, abusen de persones majors, abusen dels més dèbils..., això és el que s'ha de consentir?, això és el que s'ha de legalitzar?, quantes denúncies han fet? Ah, un moment!, ens ha dit que, de consum, n'hi ha dos expedients d'ofici, dos expedients a Consum, supòs que un d'ells serà a una empresa que venia perles de Majorica falses, un serà aquest, que va sortir per televisió, el vàrem veure tots, i l'altre, no el coneixem. I aquesta persona que ha denunciat això, vol dir que no té un expedient obert?, una pobre velleta de Barcelona que arriba allà, ha comprat un bon matalàs, 70.000 pessetes, un matalàs d'espuma li envien.

És que li hauria de llegir la resposta de la conselleria, vaja, de la direcció general: "*Le informamos...*", com que és de Barcelona, no entenen el mallorquí, "*Le informamos que al no haber prosperado las gestiones para llegar a un acuerdo con la parte reclamada, si desea continuar con su reclamación, deberá plantearla en la vía judicial*", és a dir, "si vol recuperar els doblers, se'n vagi al jutge, nosaltres ja no la podem ajudar". Aquesta és la imatge que donam, aquesta és la imatge.

Miri, si hi vénen més turistes de cada any, jo no sé per què és, segurament és perquè tenim la gran sort de viure a un paradís, perquè si fos per la seva gestió, creguin-me que faria estona que ja estaríem ben arreglats.

Mundosocial, què han fet per investigar Mundosocial. Sabem que una guia, n'Angelines, hi sortia el nom i tot, presentava els *manteros* a fer propaganda dins l'hotel. Això

és la pràctica, és una pràctica habitual, fins i tot, és més diuen que ja duen els clients a l'hotel amb la condició que han d'admetre el "*manterisme*" dins l'hotel, com a mínim, la promoció d'aquests productes.

En definitiva, i no m'hi allargaré més, no perquè no tenguí papers i més arguments, sinó perquè ja les cordes vocals no donen més de si, però aquí creim que hi ha molt a investigar, i creim, a més, que hi ha hagut una connivència, ho vaig dir en roda de premsa i ho torn a dir en el Parlament, hi ha una connivència del Govern balear amb aquestes activitats irregulars, n'hi les han volgudes aturar, ni fan comptes aturar-les, aquestes activitats, activitats que perjudiquen els nostres majors, que perjudiquen els majors que vénen de fora, majors turistes, perjudiquen les nostres empreses, en benefici d'empreses que normalment, quan mires la composició d'aquestes empreses, totes són de capital estranger; aquesta és la defensa que fan dels nostres interessos. Si no creuen que això s'ha d'investigar, què s'ha d'investigar en aquesta terra? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. S'obre un torn d'intervencions que es mostrin a favor de la creació de la comissió d'investigació.

Grup Parlamentari Mixt... Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Portella... Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup parlamentari dona suport a aquesta petició de la comissió d'investigació. Pensam que avui horabaixa ha quedat prou clar el diagnòstic sobre què significa aquesta activitat i legal dels *manteros* i també pensam que amb les respostes del Govern, quan parla que és important reconduir tota aquesta activitat, legalitzar-la, dur a l'aflorament aquesta activitat, mostra també els seus objectius, i allò que nosaltres voldríem seria, per una banda, que si a través d'aquesta comissió d'investigació parlamentària es pot arribar al fons del problema, es poden entendre realment tots els mecanismes i es pot tenir tota la informació que mai arriba als grups parlamentaris sobre el nombre de sancions, sobre l'activitat sancionadora i també sobre l'activitat..., diríem fins quin punt arriba l'activitat fraudulenta en tots els aspectes que s'han vist en aquest debat, de qualche manera, a través d'aquesta comissió investigadora es pot arribar a treure conclusions que realment arribin a l'eradicació de l'activitat fraudulenta i, realment, s'acabi amb aquest fenomen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Per dir que estam a favor de la creació d'aquesta comissió d'investigació. Si quatre consellers del Govern relacionats amb aquest problema, com és el de Foment, el de Comerç, el de Turisme i el de Consum, no ens han sabut donar explicacions sobre si creix o no creix aquest fenomen, si s'està eradicant o no, crec que és un bon moment perquè el Parlament contribueixi a conèixer allò que el Govern no coneix.

Per altra part, si realment, com diu, no ho diu un director general que han cessat i a qui s'ha encalencit la boca aquell dia, com justificaven avui al matí les paraules de l'exdirector general de Consum en matèria de benzineres, sinó que ho diu el president de l'Agrupació d'agències de viatge de Balears, i diu exactament: "*Es una pena que los inspectores no sepan dónde operan los manteros, cuando todo el sector lo sabe, agencias, guías, transportistas, conductores, etc. saben exactamente por dónde circulan*", com ha explicat amb tot detall i amb tota documentació el portaveu Sr. Sampol del Grup Nacionalista-PSM, quan el president Matas diu "*que se den nombres y no simples acusaciones veladas con los 'manteros'*". Per tant, cerquem, investiguem, no facem acusacions genèriques, investiguem en el Parlament per saber exactament qui són, per poder facilitar al Govern allò que li ha demanat el fiscal del Tribunal Superior de Justícia, el fiscal del Tribunal Superior de Justícia ha demanat al Govern que investigui la problemàtica dels *manteros* de forma global, com que aquí no hem sentit cap compromís per part del Govern d'investigar res, crec que seria bo que el Parlament ajudàs el Govern a donar compliment sobre aquesta petició de la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Molts gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, vostè ha parlat aquí de moltes coses, i molt variades, però resulta que no ha parlat del que afecta el seu partit. Resulta que Ruycal, un *mantero* conegut, i vostè ha dit moltíssimes coses d'aqueixa activitat i del que fa aquesta gent, jo no ho vull repetir, però Ruycal és un *mantero* com el que vostè ha anomenat aquí, i diu que hi ha connivència del Govern balear perquè no actua. Sap qui dona permís a Ruycal, perquè està instal·lat a Santa Maria, Ruycal, està a Santa Maria?, sap qui ha autoritzat Ruycal perquè tenguí el seu negoci obert?, sap qui li ha donat permís? El Sr. Mateu Morro, batle de Santa Maria, exsecretari general del seu partit, atorga llicència a Ruycal, és un *mantero*, és que hi ha connivència del PSM amb els *manteros* per això? Perquè aquest és el raonament que fan vostès. El Govern balear pot actuar fins un cert punt, però si després els seus mateixos batles autoritzen els *manteros*, ja no hi podem fer res, i el Sr. Mateu Morro va donar llicència. A mi el que m'agradaria saber és, els *manteros* de Santa Maria, son bons i els de la resta de Mallorca són dolents?, perquè he de ser clars, o sigui, conclusió seva, els *manteros* de ca meva són bons i els de la resta, els de sa Pobla sobretot, on hi ha batle del PP, són dolents.

Aquest raonament, Sr. Diputat, a mi no em serveix massa. I anuncis i fulletons, *espectacular, gran "show"*,

Ruyca a Santa Maria, *un coctel de bienvenida, demostración de nuestros productos en fábrica, acompañados por un simpático y eficaz personal, autocares cien por cien asegurados*, i hi surt Maria del Valle amb un capellet, tota mona. És a dir, hem de ser més seriosos, Sr. Sampol, hem de ser més seriosos.

Què tenim un problema amb la part il·legal que puguin fer determinats *manteros*? Hi estam d'acord, i la voluntat del Govern del Partit Popular, la voluntat nostra, és acabar amb tot allò d'irregular i d'il·legal i de frau que puguin fer en aquest tipus de venda els *manteros*. Aquesta és la nostra voluntat.

Idò, resulta que no és un tema fàcil, no és un tema gens ni mica fàcil, no depèn només de la voluntat del Grup Popular. Si fos una cosa tan senzilla com dir "pitjam aquest botonet i acabarem amb tot el que fan malament els 'manteros'", on hem de pitjar i acabarem amb ells?, no és tan senzill l'assumpte.

Vol que li digui quines administracions hi intervenen? Hi intervé, com ha dit molt bé, el Govern balear però també Madrid, en tot el que és la part de fiscalitat, de tributació i de seguretat social, hi intervenen els consells insulars amb les competències en matèria d'ordenació turística, hi intervenen les comissions insulars d'urbanisme amb la part que els toca, hi intervenen els ajuntaments, els ajuntaments tenen moltes competències en matèria de llicència d'obertura, en matèria d'exercir la facultat que dona la Llei de publicitat dinàmica. Per tant, el problema dels *manteros* és un problema del PSOE, és un problema del PSM, és un problema d'UM, és un problema d'Esquerra Unida i és un problema també del Partit Popular, vull dir que és un problema de tots.

I per acabar amb l'activitat que puguin fer, irregular, els *manteros*, ho hem de fer entre tots, i en aquest sentit, el Govern balear està fent una feina d'intentar coordinar esforços, ha creat una espècie de comissió, en podríem dir "antimanteros", allà on ha fet una sèrie de reunions polítiques amb representants de distintes administracions i amb representants dels ajuntaments de Calvià i de Palma, i ara hi manté una sèrie de reunions a nivell tècnic.

Si vostè diu, Sr. Sampol, que darrera els *manteros* hi ha el PP, li puc dir que darrera, davant o a l'enfront, tant m'és, hi són tots, hi són tots els partits polítics.

Govern balear. A qui és que hem d'investigar?, al conseller de Turisme?, al de Sanitat i Consum?, al conseller de Foment?, a qui del Govern hem d'investigar?, o volen investigar els batles? Jo crec que entrariem en una mala dinàmica si des d'aquest Parlament ens dedicam a investigar els batles, i si hem d'investigar batles, els hem d'investigar tots, els de tots els colors polítics.

Per tant, crec que des del Partit Popular no tenim absolutament res a amagar, bé al contrari, crec que s'està lluitant amb rigor i amb contundència, es donen totes les explicacions necessàries, es fan reunions, es coordinen esforços, es crea normativa, fem inspeccions i posam sancions.

Evidentment, la Conselleria de turisme té una feina important a fer de conscienciació i d'intentar fer veure els hotelers, que també n'hi ha que participen en aqueixa activitat, que a la millor no és la millor imatge per a la nostra comunitat el tema dels *manteros*, i en aquest sentit també es fan campanyes de conscienciació amb uns fullets, i crec que manté una postura bastant activa la Conselleria de Turisme, però crec que els qui hi poden fer més són els ajuntaments. Crec que és bastant en les mans dels ajuntaments poder controlar i canalitzar tot això que fan aqueixes empreses de *manteros*, i creguin-me que aplicar i fer les ordenances corresponents a la Llei de publicitat dinàmica, que és una feina dels ajuntaments, és per on s'ha de començar d'una manera seriosa; sobre aquests fulletons que veim tots que reparteixen als turistes, aqueixes propagandes, els ajuntaments poden actuar d'una manera decidida.

Però és que a més a més vostès, en el Consell Insular de Mallorca, hi duen l'àrea de turisme. Si haguessin estat valents i haguessin assumit les competències en matèria d'ordenació turística, avui vostès en el Consell Insular de Mallorca podrien intentar actuar sobre els *manteros*, però vostès, aquelles competències que són problemàtiques, aquelles competències que impliquen sancions, inspeccions, control, no les volen, és més fàcil venir aquí a criticar i criticar el Partit Popular. A fer feina. Haguessin assumit les competències en matèria d'ordenació turística, i de tot el que és turisme, vostès, perquè, en concret, turisme, el duen vostès, en serien responsables, i podria fer el que volgués per acabar amb els *manteros*, i no ho han fet, no l'han volgut. Venir aquí a criticar és molt fàcil. Anar a Lluç i fer tal i qual també és fàcil, però fer feina és més complicat.

Vostès volen crear una comissió d'investigació, perquè diuen que hi ha irregularitats. Jo li deman quina irregularitat ha fet el

A més, si diuen que el PP està darrera dels *manteros*, el Partit Popular no duria aquí, al Parlament, les transferències

en matèria de transports cap als consells insulars. Li record que l'any que ve, si no hi ha res de nou, les matèries, o les competències en matèria de transports seran dels consells insulars, si les volen, si les volen, a la millor el de Mallorca tampoc no les voldran, i també des d'allà podran exercir aqueixes competències. Si el PP volgués ocultar res o estigués en connivència no voldria traspasar aqueixes competències, però, és clar, Sr. Sampol, si tengués les competències en matèria d'ordenació turística al Consell Insular de Mallorca, vostè, com li sol passar molts de pics, després no sap què ha de fer amb aqueixes competències, com li està passant ara amb els fems, que no sap què n'ha de fer, els estan acaramullant, només fa falta que els posin un floquet i quedaran en un paquetet la mar de maco. No saben què han de fer després, vostès, quan tenen la responsabilitat d'haver de gestionar.

Evidentment, la paraula *manteros*, i ho ha dit el conseller abans, sona malament, però aquí també hem de mirar i dir: És il·legal vendre flassades? Idò, vendre flassades, com vendre llençols, com vendre somiers, com vendre vidres i com vendre mobles, i tant és si es venen a una fàbrica grossa, petita o mitjana. On és el problema dels *manteros*? És en el tipus de venda agressiva que es fa, la manera d'insistir a aqueixa persona major, o no major, que compri aquell determinat producte; és en la qualitat que es ven d'aquest producte, si és per davall del que se n'espera, en funció de preu-qualitat, i és en la manera com se'n duen el turista de l'hotel, normalment cap a un lloc on es fan aqueixa comercialització, i aquí intervenen un munt de factors, hotelers, agències de viatge, guies turístiques, empreses de transport i *manteros*, hi ha molta gent que hi participa, i per aturar això no basta tan sols amb una administració, sinó que han de ser totes les administracions, Govern balear, consells insulars i ajuntaments, qui prenguin i intentin, cada un d'ells en la mesura de les seves possibilitats, aturar la part d'il·legal d'aqueixes activitats.

El Govern balear, crec jo, ha actuat amb un doble vessant, amb contundència, amb rigor, i en cap cas amb irregularitat. Ha creat tot un conjunt de normativa i, per una altra part, ha fet una política de seguiment, de control i d'inspecció. Però, què passa?, que el Govern balear pot crear tot un conjunt de nova normativa per intentar regular, per intentar emmarcar les regles del joc d'aquesta gent, però és que els *manteros*, com ha dit abans el conseller, es van adaptant a la legalitat. Si em permeten l'expressió, són com camaleons, s'adapten a les noves normatives que els apliquen, i si una empresa d'aquest tipus compleix amb tota la normativa que hi ha avui per avui en vigor, no se li pot fer res. El Govern balear, en aquest sentit de normativa, per part de Consum, s'ha fet l'Estatut de Consumidors i Usuaris; per part de Turisme, hi ha una ordre del conseller de l'any 85 i hi ha una Llei de publicitat dinàmica.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

General de Transports ha fet inspeccions, ha controlat 1.772 vehicles, ha obert (...) denúncies de 390. La Direcció General de Consum també ha presentat 85 reclamacions. L'any 95 es varen obrir sis expedients; el 96, dos expedients sancionadors; el 97 s'han iniciat cinc expedients, i l'any 98, de moment, s'ha iniciat un expedient. És a dir, que el Govern balear està actuant, està fent coses, normativa i control de seguiment, en cap cas, irregularitat.

Però és un tema difícil de controlar, no és un problema senzill, allà on intervé molta gent.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor, hauria d'acabar, ja ens excedim molt, molt del temps determinat.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

Per acabar, Sr. President, he de dir que des del Grup Popular estam, o tenim la consciència molt tranquil·la que el Partit Popular no està darrera els *manteros* i que si els criteris que s'han emprat són els que s'han dit aquí, jo també puc dir que el PSOE està darrera els *manteros* de Lloseta, que el PSM està darrera els *manteros* de Santa Maria, que a Muro també hi ha *manteros* i, en definitiva, tots els partits polítics estan darrera els *manteros*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, havíem parlat en la primera intervenció dels temes que afecten el Govern balear, perquè aquest Parlament és una cambra de control del Govern balear, no havia parlat de sa Pobla jo aquí. A sa Pobla, ja hi fan referència els nostres regidors, el nostre grup municipal, que és el que toca, l'oposició de sa Pobla ha de fer l'oposició a l'Ajuntament de sa Pobla, no al Parlament; l'oposició del Consell de Mallorca ha de fer oposició al Consell de Mallorca, no al Parlament, però ja que n'ha parlat, parlarem de Santa Maria i de sa Pobla.

I per part de la Conselleria de Foment hi ha un decret de l'any 91 i últimament un decret de 20 de juny de l'any 97, i a nivell de sancions, a nivell d'inspeccions, he de dir que la Direcció

La veritat és que és molt penós el seu argument, molt penós, i jo crec que frega la calúmnia. Vol dir que l'Ajuntament de Santa Maria ha comès una il·legalitat o que consent una il·legalitat en tenir una empresa que practica el

"*manterisme*" dins Santa Maria? Jo no ho he dit, ho ha dit vostè, o ho ha insinuat vostè. Quines responsabilitats són les de l'Ajuntament de Santa Maria en tot el tema dels *manteros*? Control de legalitat urbanística, aquesta empresa, segons tenc entès, està dins un polígon de serveis i, per tant, té llicència d'obres, té llicències vàries d'imposts d'activitats econòmiques, per cert, l'Ajuntament de Santa Maria, no crec que tenguí una llicència d'activitats econòmiques per practicar el "*manterisme*", en tendrà per espectacles, per restaurant, per venda diversa., etc., i ho va exigir, no sé si en té cinc, sis o set de demanades, i, en definitiva, paga les seves tributacions. No sé si dins Santa Maria es practica el *tiqueterisme*, no sé com es diu, en tot cas, això també seria de responsabilitat municipal. Per tant, les competències d'àmbit municipal, Sra. Salom, el Sr. Morro les ha complides, vostè ho ha dit, el Sr. Morro atorga llicència a no sé quina empresa ha dit, no ho digui, jo ara no me'n record, el Sr. Morro atorga llicència perquè en podia atorgar; pot dir el mateix del Sr. Jaume Font?, que atorga llicència al *mantero* de sa Pobla?, ho pot dir?, ho pot llegir ara, això, un document, que el Sr. Jaume Font atorga llicència...? No, no ho pot dir, perquè està en una situació urbanística il·legal, i encara s'atreveixen a venir a fer comparacions aquí? Que no ho veu, que tenim massa arguments per pegar-los, per tirar-los una pedrada al front, Sra. Salom?, i encara ve aquí a comparar el Sr. Morro amb el Sr. Font?, vull dir, no continuu per aquest camí perquè això ja seria feina a fer a sa Pobla, ha estat vostè qui m'hi ha dut, i no en parlaré més. Però, vaja, aquest argument és penós i és indigne d'un grup parlamentari de la seva categoria, de la seva categoria numèrica.

Bé, què no fa? No fer és il·legal? Jo crec que no fer, sabent que a determinats llocs es cometen il·legalitats, és il·legal. Jo crec que si el Govern té una denúncia, o si sense tenir una denúncia, té l'evidència que dins un local, sigui a sa Pobla, sigui a Lloseta o sigui a Santa Maria, s'hi comet una il·legalitat, un frau, un engany al consumidor, i no actua, jo crec que és un govern que està fora de la llei, sincerament, i si a Santa Maria hi ha activitats il·legals o s'engana els consumidors, cosa que possiblement passa, qui és qui ha de fer això? Hi ha d'anar Consum, és el Govern qui ho ha de fer, no hi pot anar el Sr. Morro allà dins, què sap si el Sr. Morro si aquest perfum és l'autèntic o no?, són els inspectors del Govern balear qui ho han de fer, i tan difícil és anar allà i veure el preu de les flassades i veure si hi ha una relació qualitat-preu?, perquè em pareix que no es creu ningú que aquestes flassades siguin tan miraculoses.

En definitiva, de què acusam el Govern?, que o no sanciona o que sanciona insuficientment, com a sancions lleus o no molt greus, quan són faltes greus, i la reiteració hauria de dur al tancament de l'activitat econòmica, en el cas de transports, de Transports, i en el cas de consum, de Consum.

Tampoc no hem aclarit si els establiments tenen expedient obert, si el que va sortir per TV3 sobre perles Majorica té expedient obert, si el d'Ayamans té expedient obert, si el de Santa Maria té cap expedient obert. Vol dir que, amb tot el que se n'ha parlat, aquests grans magatzems encara no tenen un expedient obert per Consum?, per una activitat fraudulenta de Comerç? La veritat, és increïble.

Ha acabat, vostè, Sra. Salom, dient que el PP no està darrera els *manteros*, que el Govern no està darrera els *manteros*. Sra. Salom, li faré una afirmació: El Govern, és ver, no està darrera els *manteros*, el Govern és un *mantero*.

(*Remor de veus*)

Sí, sí, és un *mantero*, perquè el Govern, a través de la Societat Balear de Capital Risc participa en una empresa, Coral Balear en el seu dia, el representant de la qual era el Sr. Gabriel Cañellas Fons, el Sr. Jaume Matas en va ser vocal -se'n recorda, Sr. Jaume?-, va ser vocal d'aquesta empresa, avui, el representant del Govern dins aquesta empresa el Sr. Jaume Darder, i aquesta empresa practica el "*manterisme*", aquí tenc les dades, tenc el carrer allà on aparquen els autocars i, si demà hi volen enviar l'inspector, amb molt de gust els facilitaré les dades. El Govern no està darrera els *manteros*, el Govern és *mantero*.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Salom? Sr. President de la Comunitat, té vostè la paraula cobrint una qüestió incidental.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, vostè té la virtut, últimament, de tornar, com sempre, a dir mentides, inexactituds i coses que són falses. Aquesta societat, Coral Balear, és una societat de Fundosa, l'Once, és una societat on el Govern balear fa molts anys, no Capital Risc, està clar, no Capital Risc, va participar amb una aportació de 10 milions de pessetes, que ha suposat gairebé un 10% del pressupost del capital d'aquesta empresa. Fundosa, com tal empresa de l'Once, ha tengut, jo crec, una tasca important en la creació de llocs de feina per a gent discapacitada, sobretot al principi per a tota aquella gent que va tenir problemes amb l'extracció de coral, era una empresa, efectivament, lligada al coral, i a través del que són els centres ocupacionals, les subvencions que en aquell moment, és cert, varen suposar una gran ajuda i la part més important de capitalització de l'empresa les va donar el Govern de Madrid, del Partit Socialista, és així, és cert, s'ha de reconèixer. Aquesta empresa, durant molts anys, ha fet una tasca important de col·locació de gent discapacitada. Jo el convidat a anar a veure aquesta empresa, a veure la tasca que ha fet l'Once a través d'aquesta empresa, i avui l'aportació del Govern, que mai no ha estat a través de Capital Risc, és una aportació malauradament molt petita al seu capital, perquè l'Once ha fet una sèrie d'ampliacions de capital a les quals el Govern no es va poder sumar.

Si aquesta empresa, hi insistesc, té un problema, digui'l, i no es preocupi, que nosaltres aquí no tenim cap intenció de protegir res, però no torni a fer el que vostè està acostumat a fer, que és calumniar la tasca de gent que està en el carrer i que fa una tasca digna i lloable per a la societat. Faci el

favor de respectar la gent, que tanmateix un titular de periòdic no val tant, Sr. Sampol, respecti la gent, respecti la tasca que ha fet Fundosa, respecti la tasca que ha fet l'Once per fer una empresa que ajudi els discapacitats d'aquesta terra. No torni, una altra vegada més, a posar fang damunt una empresa i damunt gent que no té perquè estar sota sospita mentre no es demostri el contrari, i si vostè creu que està sota sospita, ho investigarem, però, per favor, no calumniï. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President del Govern, quan jo dic una cosa, solc estar informat. Per tant vostè, abans de dir-me mentider, ha de mesurar molt les seves paraules; perquè aquesta empresa, per molta ONCE que hi participi, baix l'aparença de productes de corall ven uns succedanis, exactament el mateix que vàrem veure amb les perles Majòrica i un succedani. I el vicepresident en aquests moments, segons el Registre Mercantil, el Sr. Jaume Darder Ribot, director general de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria. De manera que jo no escamp fang, Sr. President. El que vostè ha de fer, abans de dir-me mentider, és demà dematí enviar un inspector a aquesta empresa, i comprovar si venen corall o si enganen els consumidors. Si es comprova això, jo li demanaré disculpes a vostè i a l'empresa. Però mentrestant, abans de dir mentider a una persona, ha d'estar molt segur del que diu, Sr. President. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar aquesta qüestió incidental, té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Repetesc: Ha dit una mentida. No va estar participada per la Societat de Capital Risc. Li repetesc tal com li he dit: Aquesta empresa -li repetesc- no ha estat participada mai ni ha tengut res a veure amb la Societat de Capital Risc, i són les paraules que li he dit al principi. Punt primer.

Punt segon: És de l'ONCE en un 90% i busques del capital, és de l'ONCE, és de l'ONCE. Li insistesc: Vostè el que fa és calumniar. Vostè ara aquí, si jo no surt a replicar-li, ja hauria deixat, com sempre fa, l'ombra de dubte sobre l'honorabilitat d'una empresa i d'una gent. Escolti, insistesc: Si aquesta empresa comet qualque tipus de frau, no tenim cap interès que el cometi.

Si vostè ens ajuda, jo li donaré sempre la benvinguda a la seva ajuda, ja que vostè té aquesta voluntat. I demà mateix, quan sigui, enviarem els inspectors que facin falta. Però per favor, Sr. Sampol, serietat. Fundosa, l'ONCE, en aquesta comunitat autònoma ha donat molts de llocs de feina a gent discapacitada, a gent que tenia necessitat. Fundosa ha donat llocs de feina a gent que va quedar amb malalties permanents a la seva vida i que no ha pogut corregir; i gràcies a aquesta empresa de l'ONCE, que és de l'ONCE, gràcies a l'activitat que fa l'ONCE a les Illes Balears, molta d'aquesta gent es torna a sentir útil, molta d'aquesta gent té un lloc de feina; i vostè no té dret a posar baix sospita, baix l'ombra, l'honorabilitat d'aquesta gent així com així, Sr. Sampol. Que quedi clar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, per tancar aquesta qüestió té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir una vegada més que des del Govern balear s'està creant o s'ha creat normativa per intentar regular tot el tema de *manteros*, que s'està donant informació, i que s'estan fent inspeccions, s'estan fent sancions, i hi ha denúncies. La darrera, o una de les darreres que es varen fer, va ser fins i tot per part del director general de Consum, que va fer una denúncia al jutjat, per considerar que es tractava d'una venda fraudulenta. Va aportar aquest video que va sortir per la televisió, va aportar documentació, i va aportar actes. La fiscalia va considera que no hi havia perjudici, en la mesura que no s'havia denunciat cap frau. El Govern balear, evidentment, segueix en aquest moment aquest expedient per la seva part corresponent.

Però al Sr. Sampol, dir-li que els ajuntaments tenen una part molt important a dir i a fer i a actuar en el tema dels *manteros*, i l'instrument és la Llei de publicitat dinàmica. Jo crec que li convendria, amb tot el que ens ha explicat aquí, intentar fer quelcom positiu, constructiu, quelcom de feina, allà on s'han de seure i posar-hi colzes, i és seure els batles per intentar fer tots conjuntament una mateixa ordenança per intentar aturar aquests "tiqueters", intentar consensuar entre tots els ajuntaments una ordenança com a conseqüència d'aquesta aplicació de la Llei de publicitat dinàmica. Això seria una feina positiva i constructiva que vostè podria fer per intentar acabar amb els *manteros*.

El de sa Pobla, evidentment, és un problema urbanístic, vostè ho ha dit. No és un problema de *manteros*, el de sa Pobla és un problema urbanístic, i aquí és on el volia dur a vostè; que digués que a sa Pobla hi ha un problema urbanístic, i efectivament. I dia 12 de març hi ha un paper que surt del Consell denegant la declaració d'interès social. Però diu que aquest acord no és ferm en via administrativa,

i que es dóna un temps d'un mes per presentar uns recursos. Fins que no estiguin acabats els terminis, no hi ha obligació d'haver d'actuar. O és que l'Ajuntament de sa Pobla no ha de donar audiència, o no ha de seguir aquests tràmits la possibilitat d'aquest senyor, que té un mes per presentar un recurs? Li vol negar vostè a aquesta empresa aquest dret? Vostè ha afirmat que si no es fa, sabent que hi ha quelcom il·legal és una irregularitat. Supòs que això serà per tot, aquest criteri. És a dir, tots nosaltres sabem, o vostès saben, que a Mallorca hi ha determinades construccions il·legals en sòl rústic, de casetes de camp de cap de setmana. Vostès ho saben. Com així no actuen? És a través de la Comissió Insular d'Urbanisme; és una irregularitat seva. Si apliquen aquest criteri, que vostè ha dit, que això era verídic, i que això anava endavant. Qui no fa, sabent que hi ha quelcom il·legal, comet una irregularitat. Doncs apliqui-s'ho vostè; no només doni receptes al Govern, Vostè se les apliqui a vostè mateix, a aquestes receptes. Criteri que nosaltres no compartim, en això, però bé, és vostè, les afirmacions que va fent.

I per acabar, Sr. President, dir-li al Sr. Sampol, del PSM, que vol aixecar aquesta bandera contra els manteros, resulta que quan hi ha a través dels mitjans de comunicació la possibilitat que es tancarà o no es tancarà la fàbrica de *manteros* de sa Pobla, Amorini; un batle seu, de Campanet diu "Si tanquen a sa Pobla, que venguin a Campanet. Nosaltres els volem". Home, hem de ser més seriosos en això. Què és, que una altra vegada els de Santa Maria són bons, els de Campanet també serien bons, i la resta són dolents? Sr. Sampol, per favor!

I per acabar. Vostè diu que darrera..., i no ho volia dir, això; però vostè ha dit que el Govern balear és un *mantero*. Doncs miri, resulta que a Santa Maria fa 15 o 20 dies va notificar al Govern que si fins ara aquesta fàbrica de *manteros* Ruycal tenia atorgada una llicència per activitats de sala de reunions; és a dir, durant un parell d'anys Ruycal, *mantero*, ha tengut una llicència municipal per sala de reunions, únicament; i fa un parell de dies comunica l'Ajuntament que aquesta llicència ja no només és per sala de reunions, sinó que la llicència que es dóna és, per a exposicions, per a venda, i per a fàbrica de *manteros*. És a dir, que el PSM serà els que fabricaran els *manteros*. Home, Sr. Sampol, per favor! Crec que no té raó, que avui demanant aqueixa comissió d'investigació s'ha equivocat, perquè des del Govern balear s'està actuant d'una manera crec que contundent i clara, i han de ser totes les administracions, i tots els partits polítics, els que fem feina conjuntament per acabar amb la part il·legal de l'activitat dels *manteros*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Per contradiccions, Sr. President, i per respondre una acusació que ha fet a l'Ajuntament de Campanet.

EL SR. PRESIDENT:

S'ha introduït, independentment del que es pugui opinar, a la intervenció de la Sra. Salom, un nou element que no havia sortit fins ara, que és el nom de l'Ajuntament de Campanet. En aquest punt en concret, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Únicament dir-li a la Sra. Salom que és fals que el Sr. Aguiló, el batle de Campanet, hagi dit que vol aquesta empresa de *manteros*. No ho ha dit en cap moment, ni vostè ho ha vist escrit enlloc. Vostè ha vist escrit que aquesta empresa estaria interessada en demanar llicència a un establiment ja legalitzat de Campanet. Jo ja no li diré mentidera, perquè aquest no és el meu estil. El que fa, és molta de comèdia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la creació de la comissió no permanent d'investigació aquí proposada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, per investigar les accions dels denominats *manteros*, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta petició de creació de comissió no permanent d'investigació.

IV.1) Debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 998/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears.

IV.2) Debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 999/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears.

I passam al debat del darrer punt de l'ordre del dia, que agruparem en un únic debat, ja que es tracta de la mateixa matèria, sobre la presa en consideració de les proposicions de llei presentades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relatives a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Un momentet, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, Sr Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

El temps que vostè vulgui, Sr. President. Creure és criaença.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Una altra vegada en aquesta tribuna, de fet només hi ha hagut una ocasió en aquesta tribuna, però sí en altres fòrums, defensant la protecció integral de l'espai d'es Canons. Seré breu, perquè poques coses es poden afegir ja a la bateria d'arguments que hem anat utilitzant a favor d'aquesta protecció, i en contra per tant de la seva urbanització. Miraré de cenyir-me també a es Canons i a tema urbanístic, la qual cosa evidentment ja no sé si acabarem parlant de casetes d'eines, de pujades a Santa Magdalena, o a Lluc a peu, o exactament no sé per on aniran. Jo procuraré centrar-me en aquest tema d'es Canons.

Paradoxalment, sembla que no cal que s'estengui en els motius de caràcter mediambiental, de caràcter paisatgístic i ecològic, que sembla que hauria de ser el bessó de la intervenció, perquè tots els grups d'aquesta cambra s'han pronunciat en algun moment a favor de la preservació de l'espai, i per tant sembla que no cal insistir-hi. El propi Partit Popular, un poc sorprenentment, que vota sistemàticament en contra de desclassificar qualsevol territori de les Illes Balears, ha expressat la seva intenció que per ventura podria estar interessat, i fins i tot a vegades més explícitament, en el cas d'es Canons. És a dir que, malgrat ha votat en contra de totes les preservacions que s'han anat presentant, ha fet declaracions que donaria suport financer a la desclassificació. Dic suport financer, perquè tampoc no ha participat mai activament votant a favor de desclassificar; sinó que el Govern sempre ha trobat una excusa per no participar en aquesta votació; un argument per a nosaltres certament deliciós, i és que el Govern ens diu que no es vol pronunciar ni a favor ni

en contra, perquè preservar es Canons és una qüestió de la Comissió Insular d'Urbanisme. Evidentment, sobre la postura del grup de consellers del PP no hi entraré, perquè en tot cas és un tema que compet a una altra institució, però el Govern és aquí on el controlam, i és el PP d'aquí el que defensa que representants del Govern han de ser membres de les comissions insulars d'urbanisme, i que és imprescindible que hi siguin. Per això qualque dia ens hauran d'explicar què vol dir això que es Canons és un assumpte que no li incumbeix, que no és de comptes del Govern. El Govern vota en tots els temes de la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, com ho fa, supòs, amb les de Menorca i Pitiüses, però resulta que no considera que aquest tema concret l'hagi de votar. És mal d'entendre, com a mínim per al nostre grup, si qualcú no ens ho explica. No és que no vulgui votar sobre les desclassificacions com a genèric, perquè bé es va preocupar de votar en contra de desclassificar Calvià, aquests 15 milions de metres quadrats, dues vegades l'extensió de Búger, i 35.000 habitants; com també va votar en contra de protegir Cala Petita, a Manacor; com també va votar en contra de protegir, com també va votar en contra de protegir es Pujols o sa Talaiola, a Santanyí, etcètera. Ara últimament, a la darrera comissió, el Govern ha adoptat encara un nova estratègia, s'abstén, dient-nos que ja ens expressarà el Govern el que pensa en el Ple del Consell Insular, com si hi estigués representat.

En qualsevol cas, alabat sia Déu si avui aconseguim com a mínim protegir es Canons. No entenem per què es neguen des del PP categòricament a eliminar urbanitzacions en espais verges, que no compten amb cap dret urbanístic adquirit, i per tant les conseqüències econòmiques de la desclassificació serien molt menors, mentre consideren inadmissible qualsevol mena de transacció sobre l'espai a urbanitzar a es Canons, i això malgrat s'ofereixi un conveni en què les places es redueixen una tercera part, i un 10% la superfície efectivament ocupada. Tampoc no ho entenem, però ho celebrem. Ho celebrem i ho duim aquí com a conservacionistes per aprofitar-nos-en, d'aquest accés ecologista del PP; i això amb el risc que ens parin un pareix, i que en realitat no volen preservar espais que tinguin un cost zero senzillament perquè no pareixi massa fàcil això de la protecció, i el que volen és que hi hagi drets urbanístics consolidats. En qualsevol cas, aquí hi ha el tema per ventura més complicat que hi ha a damunt la taula quant a desclassificacions a les Illes Balears en aquest moment, i nosaltres els donam l'oportunitat que votin a favor i desclassifiquem entre tots es Canons.

Perquè si els arguments mediambientals no són qüestionats, sembla que l'argument és bàsicament per part del Partit Popular qüestions formals, és a dir qui ha de prendre la decisió, mentre que PSOE i UM ens diuen que la relació guany obtingut, cost per obtenir-lo no és adequada, per qüestions econòmiques, en definitiva. Com a mínim aquests han estat els arguments fins ara esgrimits.

Al Grup Popular és que resulta ja difícil també continuar mantenir arguments, per enèsima vegada, crec que l'únic que se'ls pot dir és si estan a favor de la protecció o no, i no podem entendre que un partit i que un grup de la seva categoria numèrica hagi d'estar pendent de la seva decisió de preservar o no es Canons al que facin d'altres grups. Argumentar en aquest parlament, com s'ha arribat a fer, que és l'institució màxima de sobirania del nostre poble, que no és competent, és realment una excusa de mal pagador. Vostès confonen, en qualsevol cas, el Parlament amb el Govern. El Parlament és competent absolutament en totes les competències que li atorga l'Estatut, en qualsevol cas és l'òrgan màxim de sobirania. És més, com varen comprendre bé els redactors de la Llei d'espais naturals, a la qual es va sumar fins i tot el PP, remugant, és precisament el Parlament l'únic que pot fer lleis; i per tant la institució més adequada per adoptar mesures proteccionistes. Fins i tot hem tengut la impressió en moltes ocasions que bravejaven d'això en els fòrums internacionals. És més, coneixen vostès també que l'assessor jurídic de la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, per exemple, ha advertit que és difícil defensar més proteccions quan les grans decisions sobre paratges protegits en aquest país hi ha hagut una opció de fer-ho per via legislativa, mitjançant la Llei d'espais naturals, i sembla que el més raonable és que aquesta fos la llei que s'hi pronunciàs. No estam d'acord amb aquesta interpretació, i malavejam també en altres institucions perquè la preservació sigui efectiva, però allà està aquesta advertència.

Per altra banda, sembla que el cost de les possibles indemnitzacions és molt més raonable que l'assumeixi el Govern que no el Consell Insular, per descomptat no perquè nosaltres no estiguem en el Govern, tant de bo hi fóssem demà dematí per poder-ho fer; i li demostrarem quan sigui, no passi gens d'ansia, Sr. Conseller. Per què? D'entrada perquè compta amb un pressupost 10 vegades més gran. Hem de recordar que els consells no varen rebre, no han rebut en cap moment, ni una pesseta dels pressupostos que aprova aquest parlament per poder desclassificar, o per hipotètiques indemnitzacions; però fins i tot per la pròpia mecànica i autonomia de la despesa econòmica, perquè els consells insulars, com a administracions locals, tenen més dificultats per comprometre despeses que no estan perfectament identificades i previstes en un pressupost. Ho saben bé els diputats del PP fins i tot, i tots els que som membres del Consell Insular de Mallorca, que es varen trobar a haver d'aprovar un conveni Govern-Consell Insular per fer front a les indemnitzacions d'es Canons amb una advertència tant de Secretaria com d'Intervenció, de la institució del Consell Insular de Mallorca, una situació absolutament impensable en el Govern balear, que tot ho fa a 10 i a més anys si importa, sense cap problema de caràcter jurídic.

En qualsevol cas, també per endavant, per si un cas hi hagués qualque modificació en la tramitació de la llei que avui proposam que es prengui en consideració, o que es condicionàs, creim que de manera malèvola, però en qualsevol cas si es condicionava el suport a aquesta llei a una entesa econòmica amb el Consell Insular, el nostre grup continuaria preferint que la protecció es fes a través de Llei d'espais naturals, malgrat hi hagués dins aquest interval aquesta mena de compromís, que no trobam no gaire raonable ni entenedor en el que són institucions d'autogovern d'aquest país, però que vaja, si aquestes són les mires del Govern -no qualificaré adjectivament com són aquestes mires, per no ofendre ningú- nosaltres també així i tot estariem per preservar a través de la Llei d'espais naturals.

Creim que ja és ben hora que es modifiqui la Llei d'espais naturals en un sentit proteccionista, perquè realment no ha tengut cap problema el PP per modificar-la, cada vegada tot sol, i per tres vegades ja consecutives, sempre a la baixa. Ja va ser primer a l'any 92, amb una rectificació immediata de la Llei, després ho ha estat amb la Llei del sòl rústic, i després ho ha estat amb la llei d'acompanyament dels pressupostos de l'any 1998. Tant de bo, si tots ens sentim tan orgullosos d'aquest marc de preservació territorial, i permeti'm que digui urbanística, perquè desclassificar un territori no acab de veure que sigui només una de les dues, creim que el més oportú és que avui s'aprovi aquesta protecció d'es Canons. Al final, votar sí és estar a favor de la protecció; i votar no, per a nosaltres, per molts de matisos que s'intentin introduir, és que no s'hi està d'acord. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Intervencions dels grups que es mostrin a favor de la presa en consideració d'aquesta proposta de llei. Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats que encara queden dins la sala. Enmig d'aquesta soledat, jo crec que bastant indigna del cas que ens ocupa, perquè és un cas extraordinàriament important, en el polític i en el mediambiental per a la nostra comunitat, intentaré exposar la posició del nostre grup al respecte.

No és necessari efectivament, com deia el Sr. Alorda, aportar aquí arguments de caràcter mediambiental que aconsellen la protecció d'es Canons; primer perquè hi ha estudis a balquena que avalen aquesta protecció. Segona, perquè tots els grups polítics d'aquesta cambra efectivament ens hem pronunciat en un moment o l'altre a favor de la protecció d'es Canons. Hi ha arguments de caràcter econòmic, de model de creixement, que jo crec que si ens endinsàssim en ells efectivament no compartiríem, per a nosaltres no és només un problema de preservació d'una zona mediambientalment privilegiada, sinó també un problema que entenem que aquest tipus d'urbanitzacions ja no hi caben, dins la Mallorca de les darreries del segle XX; no hi caben es Canons, no hi caben es Pujols, no hi cap sa Talaiola, no hi cap Cap Regana, no cap Tolleric, no hi cap cap d'aquest tipus de models urbanitzadors, de nous assentaments de milers de places, que ens fan encendre tots els llums de la sostenibilitat mediambiental, dels nostres recursos naturals, etcètera.

Però en qualsevol cas, jo crec que ens trobam en el cas d'es Canons amb una situació insòlita: Tots els grups s'han manifestat a favor de la protecció. Jo tenc a la meua carpeta, al meu escó, una carta del Sr. Matas de l'any 96, explicant-me la vehemència amb la qual el Govern de la Comunitat Autònoma està a favor de la preservació. Crec que va ser el Sr. Flaquer que en un moment determinat va sortir als mitjans de comunicació, dient que aquesta urbanització plantejada a es Canons era un despropòsit, i que s'havien d'adoptar mesures de caràcter administratiu per sortir d'aquest carril. Això és realment insòlit, això és extraordinàriament positiu, i fins i tot hi ha una cosa insòlita també, un conveni interinstitucional previst i negociat entre l'Ajuntament d'Artà, el Consell Insular de Mallorca i el Govern balear, on es fa una espècie de jurament col·lectiu per la protecció d'es Canons, i es distribueixen les càrregues financeres derivades de la protecció, amb uns percentatges establerts: 45%, 50%, 5%. I aquest conveni, malgrat que no hagi estat signat, està aprovat pel Govern balear, i està aprovat pel Consell Insular de Mallorca.

Arribats fins a aquí, la veritat és que un diria "bé, doncs ja està, no?" Faci's. Què passa?, com pot ser que amb tots aquests antecedents, amb totes aquestes posicions prèvies, amb un conveni que és -insistesc- insòlit, que és un precedent, encara estiguem pendants si es Canons s'urbanitza o no s'urbanitza? I la veritat és que estam pendants d'això. Hi ha una espècie d'urbanització *light*, o una urbanització en definitiva quantitativament corregida respecte del projecte inicial, però que de cap manera pot merèixer la nostra aprovació. No és un problema quantitatiu, no és un problema de 2.000 o 4.000 places; és un problema d'aquest concepte urbanitzador en el litoral, nous assentaments, milers de places, tant és 2.000 com 4.000, és un model negatiu. Hi ha una possibilitat de compra, que jo crec que molt probablement podria tenir èxit, amb un preu raonable, si es tengués un actuació institucional decidida. Hi ha unes normes subsidiàries aprovades pel Consell Insular de Mallorca, després de la desclassificació dels terrenys, unes normes proteccionistes, no suficientment proteccionistes, perquè en definitiva permeten aquestes edificacions d'habitatges unifamiliars aïllats, que la Llei de sòl rústic permet, però evidentment que en qualsevol col·lapsen el projecte d'urbanització tal com l'entenem. Però sobre aquestes normes subsidiàries plana l'amenaça d'uns recursos que han presentat el promotor, l'associació de promotors i el Partit Socialista Obrer Espanyol -em consten aquests recursos... ah, i el Partit Popular d'Artà, em diuen per aquí. Perfecte-, de tal manera que a partir de la posició inicial que he dit abans, jo ara mateix el més probable que veig que succeeixi és que finalment es Canons s'urbanitzi, i això realment no té sentit.

Si realment la posició política dels grups és de protegir, protegirem. És a dir, quina explicació donarem als ciutadans, que un tema que ha provocat una posició unànime de tots els grups, finalment derivi una vegada més, com quasi sempre, en l'execució d'un projecte d'urbanització. Jo crec que no hi haurà argumentació, que això no s'havia d'haver fet així, que si la llei, que si la Comissió Insular d'Urbanisme, que si les normes subsidiàries... Això la gent és impossible que ho entengui. Jo ho mig entenc ara, i duc dos anys i busques de parlamentari. El ciutadà mig és impossible que entengui absolutament res. No entendrà com des de forces polítiques que es reclamen de la protecció en aquest paratge en concret, es deriva finalment una urbanització. I ja els podran contra que la culpa és d'aquest, que la culpa és d'aquest altre. Tot això seran explicacions extraordinàriament miserables. En qualsevol cas, nosaltres farem -ho avanç ja com a posició política global per al futur- si s'urbanitza farem el mateix que faran els ciutadans: donar la culpa a tothom, que molt probablement serà realment la posició correcta; a tothom menys a nosaltres, i menys al PSM, i qualcú més que intentarem que se salvi d'aquesta cremada. Però evidentment la gent no ho entendrà.

I dins aquest objectiu estratègic de la preservació, efectivament hi ha diverses estratègies possibles. Només des del Consell Insular de Mallorca es pot fer això; es pot fer. Ara es retiren els recursos, o es deneguen els recursos; i si després l'Ajuntament d'Artà a l'hora de fer la revisió del planejament no torna a posar una urbanització sobre el terreny, doncs ja hem fet l'assumpte; és a dir, que aquest parlament pot prescindir d'aquest tema, i ho vull dir amb claredat: Des de fora d'aquest parlament es poden salvar es Canons, si l'Ajuntament d'Artà i el Consell hi col·laboren. Però des d'aquest parlament es pot donar una passa privilegiada, global, molt difícil de dur enrere per a la preservació, que és, efectivament, aquesta proposició que fa el PSM d'inclusió dins la Llei d'espais naturals que és, a més, el destí natural d'es Canons, que només perquè hi havia un pla parcial aprovat no es va incloure en el seu moment, no perquè no hi hagués motius objectius per fer-se. Per tant el més lògic, si tenim voluntat proteccionista, és avui aprovar aquesta proposició o l'admissió a tràmit d'aquesta proposició de llei que planteja el PSM, això és el políticament explicable.

Em consta que els partits de l'oposició, almanco la majoria, votaran a favor d'aquesta proposició. Incomprendiblement em fa l'efecte que el partit majoritari d'aquesta cambra no ho farà, quan hi ha cites mil, no només aquesta carta, no només les declaracions del Sr. Flaquer a les quals jo feia abans referència, dins el Consell Insular de Mallorca la Sra. Salom va dir, exactament el 7 de juliol de l'any passat, que l'únic partit que de bon de veres s'ha compromès amb la voluntat de no construir ha estat el PP. Bé, són frases realment contundents: l'únic partit que de bon de veres s'ha compromès amb la voluntat de no construir ha estat el PP; això és va dir l'any passat. Com explicarem als ciutadans aquesta frase i la farem compatible amb el vot desfavorable a aquesta proposició de llei?, que és -jo pens- no l'únic camí, però sí el camí més raonable, més global d'abordar aquesta qüestió, de la mateixa manera, naturalment, que d'altres tendran moltes dificultats, des del nostre punt de vista, per avui votar a favor d'aquesta proposició perquè se suposa que els anima una voluntat proteccionista. I d'aquí a un mes votar a favor d'uns recursos contra les normes subsidiàries de caràcter proteccionista que ha aprovat el Consell Insular de Mallorca; jo no sé tampoc com s'engirgolarà, però la veritat és que les dificultats d'argumentació de les seves posicions globals d'un partit o d'un altre, a nosaltres ens consolen més aviat poc, ens consolen molt poc.

El que ens preocupa són es Canons i la seva protecció, i jo crec que varem estar a punt de donar un espectacle molt bo en aquest tema davant l'opinió pública: això que per primera vegada tres institucions de diferents àmbits, el local, l'insular i el de la Comunitat Autònoma, implicades en una tasca de caràcter proteccionista, col·laborant lleialment entre elles amb un conveni, amb un compromís de cofinançament d'acord amb les possibilitats de cadascuna, etc., home!, jo crec que tudar aquesta oportunitat és terrible per a la zona d'es Canons i és terrible, globalment considerat el tema, perquè això podia haver estat l'inici d'una inflexió dins la sensibilitat política majoritària en aquest terreny de les urbanitzacions a l'illa de Mallorca i a les Illes Balears globalment, i és, insistesc, inexplicable des del punt de vista polític, és a dir, no fa falta que facin excessius esforços d'intentar engirgolar les posicions en una institució amb les posicions que es tendran aquí en el Parlament, en el Consell Insular de Mallorca o a l'Ajuntament d'Artà. No facin l'esforç, és absolutament inexplicable. Si d'una posició d'inici teòricament proteccionista es deriva una posició de caràcter urbanitzador i el triomf de les tesis urbanitzadores, la gent no ho entendreà i farà molt bé de no entendre-ho i de demanar responsabilitats als responsables que tenen nom, llinatges i sigles d'aquesta malifeta.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. Vicepresident primer en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per intervenir ara té la paraula el representant del Grup Socialista, el Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM ens presenta una proposició de llei que implica la modificació de la Llei d'espais natural per tal de declarar ANEI la zona denominada es Canons del terme municipal d'Artà.

El nostre grup ha manifestat en moltes ocasions que la Llei d'espais naturals era una llei de mínims, i per això hem estat sempre en contra que es realitzassin rebaixes dels seus continguts i, així, hem estat en contra quan s'han impulsat rebaixes com la de ses Salines d'Eivissa, el cap d'es Pinar, etc. Per altra banda estam d'acord amb l'exposició de motius de la iniciativa que presenta el Grup Parlamentari Nacionalista quan diu que fora de la Llei quedaren espais de notable valor natural i paisatgístic, entre ells es Canons d'Artà, zona que estava inclosa en el catàleg previ a la LEN que va elaborar l'Inese.

Sense cap dubte ni un, el consens que es va cercar per aprovar la Llei d'espais naturals va impedir que s'inclouessin tota una sèrie de zones que haurien tengut el suport del nostre grup i d'altres, però, a pesar d'això, som ben conscients, també, que la Llei d'espais naturals és una de les lleis més importants que ha aprovat aquest parlament.

Per tots aquests motius no serem nosaltres que ens oposarem a la realització de l'ampliació de la protecció de la Llei d'espais naturals en aquests espais que quedaren a fora, entre ells es Canons d'Artà.

Però es Canons d'Artà no és una zona rústica i punt; es Canons d'Artà està afectada per tota una sèrie de drets urbanístics consolidats, drets urbanístics que es deriven de l'existència, en el seu moment, d'un pla parcial, un projecte d'urbanització aprovat i un projecte d'urbanització en execució; no es tracta d'un urbanitzable sense pla parcial, és un tema un poc més important i més greu des del punt de vista d'indemnitzacions. La veritat és que aquesta zona i moltes altres, massa a les Illes Balears, afectades per possibles urbanitzacions o per drets urbanístics, són el producte de la manca de previsió que hi ha hagut en matèria d'ordenació del territori. Aquesta zona i moltes altres són el producte de la deixadesa que hi ha hagut en aquesta qüestió. Actualment s'estan tramitant les Directrius d'Ordenació del Territori, directrius que diuen que existeix sòl classificat amb una capacitat per a cinc vegades la població actual; diuen, a més, que s'han de dur a terme actuacions per resoldre aquesta situació, per reduir, per minvar aquest sòl classificat; diuen tot això, però realment no creen els mecanismes per combatre efectivament i seriosament aquestes situacions: una altra vegada més hi ha una dilació en el temps que, la veritat, ens espanta; es deixa per als possibles plans parcials, per a les possibles revisions de planejament sense que s'estableixin uns mecanismes clars a les mateixes directrius.

El nostre grup, per tant, vol deixar ben clar que si les Directrius s'haguessin aprovat quan tocava, ara fa 10 anys, i s'haguessin posat en marxa mecanismes per minvar el creixement desproporcionat i, a més, s'haguessin ordenat actuacions per tal de rebaixar tanta urbanització, ara tindríem menys canons que ens apuntarien, no existiria aquest goteig de plans parcials, projectes d'urbanització, que cauen sobre les Comissions Insulars d'Urbanisme; tindríem uns creixements molt més proporcionats, fins i tot per termes municipals, i no passaria que alguns tinguin una desproporció molt important i altres hagin de ser la reserva d'aquells, i ara, a més, tampoc no hauríem de fer front a drets urbanístics consolidats tan importants com el d'es Canons i, per tant, segurament molt costosos econòmicament quant a les possibles indemnitzacions que se'n poden derivar. Nosaltres creim que les tempestes que ens arriben ara són fruit dels vents que no varen saber reconduir fa un caramull d'anys i no serà que des de l'oposició això no es demanàs.

El nostre grup està d'acord amb l'admissió a tràmit de la present proposició de llei sense perjudici de les esmenes que puguem presentar. Per tant, estam d'acord que la zona d'es Canons es protegeixi per llei i que s'eviti la construcció d'habitatges unifamiliars o possibles modificacions, possibles futures modificacions de planejament, que amb la desclassificació feta per la Comissió Insular d'Urbanisme, sense cap dubte ni un es podrien donar. També hi estam d'acord perquè creim que, el cost de la indemnització, l'ha d'assumir el pressupost de la Comunitat Autònoma i no el Consell per qüestions clares de diferències de pressupost, entre d'altres, i per la competència que ha tengut el Govern balear en relació a ordenació del territori, que l'havia d'haver assumit molt abans i que és un fet que no l'ha assumida.

El nostre grup ha manifestat també en diverses ocasions que estaríem d'acord en l'adquisició o compra de la zona afectada pel pla parcial, això sí, per un preu lògic i equilibrat, però si al final no prospera aquesta iniciativa ni és possible la compra, nosaltres continuarem defensant la posició que hem mantingut fins ara en el Consell de Mallorca: defensarem la fórmula del conveni, consistent en reduir de forma molt important la urbanització, amb edificis de poca altura, just a continuació de la trama urbana de Betlem, que permet que el 90% dels terrenys del Pla parcial passin a ser públics i, per tant, que quedin efectivament preservats, cosa que permet, a més, que l'ajuntament conservi els terrenys i cases ja cedides i que sobretot evita que es puguin construir habitatges unifamiliars i que es produeixi cap tipus d'indemnització.

No creim gens lògic que es produeixi una desclassificació integral d'un sòl amb uns drets consolidats tan importants i, per tant, amb indemnitzacions molt cares i que això no resolgui la possible construcció d'habitatges unifamiliars i, a més, impliqui un precedent molt seriós cap al Consell Insular, que no té pressupost per afrontar tot el que li pot caure, amb l'agreujant, a més, que tot el sòl serà privat i no públic i que l'Ajuntament d'Artà qualsevol dia pot demanar en un altre indret una parcel·la hotelera perquè tots sabem que no en té i que ha manifestat en reiterades ocasions que en vol. Hem de recordar, a més, que l'Ajuntament d'Artà és un exemple de preservació, cosa que no passa a altres termes municipals que estan més sobressaturats. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu diputat Sr. Joan Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Nacionalista-PSM presenta una proposició de llei, una vegada més, sota el manament, sota la cobertura de la seva preocupació mediambiental, aquesta setmana supòs que més necessitada que mai de reafirmació després d'aquestes notícies que hem vist en els mitjans de comunicació relacionades amb Santanyí i amb el descontent de la seva junta local amb la seva cúpula regional en matèria, precisament, urbanística i mediambiental.

Però, Sr. Alorda, no ens enganen. Vostès no han duit aquí un tema ecològic i mediambiental, vostès han duit un tema de valentia, de compromís i de responsabilitat política d'una institució i també, naturalment, perquè és l'important, i sobretot de responsabilitat econòmica. Darrere aquesta proposició de llei no hi ha, en definitiva, la voluntat de protegir es Canons, voluntat que, com bé ha dit el Sr. Grosske, han reafirmat tots els grups polítics d'aquesta comunitat autònoma, sinó senzillament la voluntat, la intenció de defugir unes responsabilitats que tots els polítics haurien d'estar disposats a assumir, i el que és pitjor encara, la voluntat d'endossar aquestes responsabilitats, les econòmiques, a altres institucions.

Tots els grups, efectivament, ens hem manifestat ja sobre la necessitat i la voluntat de preservar i protegir aquesta zona i, fins i tot, el Govern, que no el Partit Popular, perquè és el Govern que dona suport financer i no el Partit Popular com vostè deia -no hem arribat a una concepció tan patrimonialista, com es pot imaginar, dels càrrecs; no sé si vostè amb tres anys en el consell insular ja hi ha arribat; nosaltres és ben segur que no- en conseqüència, és un suport financer del Govern, no del Partit Popular, un 45% de suport del Consell Insular de Mallorca i falta per definir també aquest 5% de l'Ajuntament, que aprofit per dir-li també que el batle o l'equip de govern d'aquest ajuntament qualche similitud o qualche afinitat ideològica té amb el seu partit, i encara no han donat la passa definitiva en la preservació i la protecció d'aquesta zona.

Jo crec que en aquests moments el seu problema, el problema del Grup Nacionalista amb el tema d'es Canons, és que encara no ha sabut convèncer els seus socis de la institució del Consell Insular de Mallorca de la necessitat de protegir aquesta zona, i una vegada que s'han embussat en la via que duen durant dos anys, perquè, aquesta via de la Llei d'espais naturals i de reforma, l'haguessin poguda plantejar des del principi i no ho han fet fins ara, ho han fet en el moment en què l'embús és definitiu, estan enrocats en aquest tema del Consell Insular de Mallorca i vénen aquí al Parlament a traslladar la responsabilitat al Govern perquè es faci càrrec de la indemnització, i això, Sr. Alorda, diu molt poc dels polítics que, com li deia abans, han de ser capaços d'assumir les seves responsabilitats, perquè governar no suposa només aixecar banderes, cosa a la qual vostès són molt afeccionats, no suposa només omplir-se de paraules que sonen molt bé, sobretot quan aquestes paraules poden dur vots afegits, sinó que governar suposa, sobretot, com li deia, assumir la responsabilitat que du inherent l'exercici d'unes competències polítiques i, en aquest cas, urbanístiques que són, com vostè sap, del Consell Insular de Mallorca.

En aquest sentit és evident que vostès han tengut l'oportunitat de dur a terme aquesta protecció i aquesta preservació i si no ho han fet ha estat perquè han estat incapaços de convèncer els seus socis polítics en aquest sentit, que, per cert -voldria fer un parèntesi- m'estranya moltíssim que partits que a una institució es neguen rotundament a la via de la indemnització i només parlen de negociació i diàleg amb els propietaris, vinguin aquí i se sumin i d'adhereixin a una proposició de llei que va en un sentit totalment contrari, el sentit de desclassificar directament, via Llei d'espais naturals, i indemnitzar la propietat fora cap tipus de negociació. Aquest és el seu problema, Sr. Alorda, el problema que posa de relleu que tenen un pacte de govern en el Consell Insular de Mallorca que no resol ni una de les qüestions que se'ls plantegen, ni una; avui s'ha parlat ja d'unes quantes: de residus sòlids, varen tenir el famós problema de l'ITV durant mesos i mesos i mesos, i, el tema d'es Canons, el tenen dos anys i mig embussat, i quan ja veuen que l'embús és definitiu i total i absolut, van al Parlament a veure si una altra institució, que ja li ha promès el 50%, li posa el 50% restant, i això no és seriós.

Però a més no és seriós tampoc, fins i tot, Sr. Alorda, per qüestions de responsabilitat i de coherència política, sinó encara més per raons jurídiques, sobretot de legalitat urbanística i de seguretat jurídica, perquè, miri, l'actuació normal i correcta en aquesta matèria seria, precisament, la que varen emprendre, la que es va emprendre en el primer moment amb una mesa on participaven l'Ajuntament, el Govern de la Comunitat Autònoma, que no tenia cap necessitat ni obligació de ser-hi, i el Consell Insular de Mallorca. Aquesta era l'actuació correcta, una actuació que, per cert, és la que marquen les mateixes Directrius d'Ordenació Territorial a l'hora de desclassificar una zona: la de negociar, la de dialogar amb els propietaris i, si no s'arriba a un acord, arribar a les indemnitzacions oportunes que es puguin marcar per part de les decisions judicials o si s'ha arribat a un acord fruit del compromís entre les parts implicades.

Però és que la Llei d'espais naturals marca una legalitat, uns criteris generals, i tots entenem que aquests criteris han de tenir una vocació de permanència a fi d'evitar situacions d'inseguretat jurídica per als ciutadans. Clar, vostès s'aferren a aquesta inalterabilitat i aquesta permanència de la Llei d'espais naturals quan els convé, i quan no els convé no s'hi aferren. En el cas d'es cap d'es Pinar la Llei d'espais naturals és inalterable, és immodificable, però quan arribam a es Canons, clar que és modificable, clar que és alterable, la seguretat jurídica només quan, a vostè, li interessa, només quan, a vostè, li convé, però tengui en compte que hi ha ciutadans amb uns drets consolidats i que, precisament, aquests drets d'aquests ciutadans també són dignes de tutela com puguin ser els drets de tots els ciutadans que vostè reclamava que puguin gaudir d'aquell espai natural d'es cap d'es Pinar.

Però és que, a més, li voldria recordar que, fins i tot en matèria urbanística, hi ha una diferència essencial entre lleis, entre el que seria la Llei d'espais naturals i el planejament. La llei, efectivament, surt d'un parlament i representa la voluntat del poble, però és que el planejament també i, a més, representa la participació del poble de manera directa, encara molt més directa que la que pugui tenir una llei del Parlament i vostè -perdoni- vostè vol sostreure un àmbit d'actuació propi del planejament, dur-lo aquí al Parlament via modificació de Llei d'espais naturals.

En definitiva, Sr. Alorda, jo crec que avui vostè ha pretès tornar a reobrir la polèmica de "nosaltres volem protegir, nosaltres volem preservar es Canons i els altres no ho volen fer". No; si hi ha un grup que des del primer moment s'ha mostrat inflexible en aquest tema i ha demostrat sempre la seva voluntat és el Grup Popular, manifestada a través del Govern de la Comunitat Autònoma, que ha dit sempre que aportarà el 50% del cost econòmic que pugui dur qualsevol actuació que eviti la urbanització d'aquesta zona.

En conseqüència i en conclusió, i encara que reafirmant una vegada més el nostre compromís, el compromís del Govern en aquest sentit, li diré que no votarem l'admissió a tràmit d'aquesta proposició de llei per la senzill raó, com li he dit abans, que no és més que una maniobra bastant barroera i burda, per cert, de defugir unes responsabilitats que, Sr. Alorda, són en aquests moments del Consell Insular de Mallorca i que tornen a evidenciar, una vegada més, que el pacte no els funciona. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull agrair el suport de tots els grups que han dit que votarien a favor de la nostra proposta de llei, i contestaré, bàsicament, a aquell que ha dit que no ho farien.

En primer lloc vull aclarir-li que el PSM ja havia duit aquesta proposició de llei abans, deu fer dos anys que la degué registrar, si no fa dos anys un any i mig bo, i no es va poder discutir en aquest parlament perquè el Govern la va vetar, el Govern la va vetar. Jo no acab d'entendre perquè no es vol utilitzar ara la Llei quan qui tenia la competència urbanística era el Govern balear va trobar que la fórmula més oportuna per desclassificar era la Llei; quan el que tenia les competències urbanístiques era el Govern balear, va fer unes normes subsidiàries de suspensió i després va elaborar la Llei d'espais naturals perquè considerava que era un instrument legislatiu el més adequat per fer aquesta actuació. Nosaltres, que entenem que sí, que és així, i que no qüestionam en absolut la legitimitat de les decisions preses en un parlament -i em sembla perillosíssim començar per aquí o encetar per aquí cap mena de debat- consideram que ha de ser així.

Quant al fet que són altres administracions, s'hauria de matisar que parlam, evidentment, del mateix país i que els consells insulars participen de l'entramat institucional de la Comunitat Autònoma. Li recordaré que estan, encara, a l'article 18, cèlebre, i que, per tant, hi ha una bifurcació de determinades competències que regula legislativament aquest parlament, i que unes van a través del Govern balear i altres van a través dels consells insulars.

No he acabat d'entendre la referència al fet que no és un debat mediambiental. El PSM, des d'enrere, planteja defensar tots aquells indrets que l'Icona i l'Inese varen posar a la primera relació, i no acabam d'entendre que se'ns digui no és un debat mediambiental; senzillament hem dit que no incidiríem en els elements pròpiament mediambientals perquè tothom havia reconegut ja l'interès paisatgístic, ecològic i mediambiental de la zona. Això no s'ha qüestionat.

Jo no li negaré: la política urbanística i territorial del PSM-Nacionalistes de Mallorca, en aquest cas, i del Grup Nacionalista, no és la mateixa que la d'UM i la del PSOE, ni la d'Esquerra Unida; no ho és; no crec que importi venir a aquesta cambra de definir aquestes obvietats. Ara bé, el que està clar és que hi ha hagut una política que ha possibilitat protegir o desclassificar 15 milions de metres quadrats a Calvià, desclassificar -de moment- i suspendre Tolleric, cala Brafi, cala Petita, quan tot això s'hagués fet, i altres, de moment, no s'ha aconseguit, com són els casos de Santanyí, i a nosaltres ens dol, i a nosaltres ens dol, i el PP deu estar ben content: el Sr. Crespi, el Sr. Andreu deu estar ben molest perquè cala Brafi sembla que no passarà, i ja ho ha dit fent escarafalls, i el Sr. Gaspar Oliver tampoc no està gens content, però, efectivament, el Sr. Cosme sembla que sí i Santanyí, de moment, sí; d'acord, però no veig a quin conte ve de si el PP és el que vol protegir es Canons, perquè al final ha dit "Govern i Grup Parlamentari del PP", no entenc perquè no vota a favor, perquè les voluntats polítiques s'expressen amb el vot.

Li diré, vostè que parla que el PP i el Govern són dues coses diferents, jo li diré la darrera intervenció que ens va fer el representant del Govern a la Comissió Insular d'Urbanisme; va dir que no votava, com va passar amb es Canons, no va voler votar perquè va dir: "ja expressarem el parer del grup en el Ple", el representant del Govern, "expressarem el parer del grup en el Ple". M'expliqui què vol dir això; el Govern només està a la Comissió Insular d'Urbanisme, i què en pensa, el Govern? No pensa res, no ha votat mai. Ha dit que pagaria; no ha dit mai que estigui a favor de desclassificar, no ha votar a favor, ni en blanc, ni en negre.

Jo crec que discutir la seguretat jurídica d'una llei és realment ganes de donar voltes; la veritat és que una llei és el que realment dóna total garantia i total seguretat que la preservació es farà d'una manera correcta; qualsevol altra manera de fer-ho té dificultats i, sobretot, és molt més reversible. Que el Grup Popular necessiti el consens per adoptar aquesta actitud, la veritat és que ho trobam incompreensible però, com a mínim, que ho digui, que no digui que una decisió tan rellevant per al país com és si es desclassifica o no un indret, un element d'ordenació del territori que el Govern es vol reservar i que el Partit Popular es vol reservar en el Govern a través de PTP, com diuen les Directrius d'Ordenació del Territori, es digui que no hi té res a veure. Per cert, que si vol parlar de paraules, paraules, paraules i paraules bones de dir, llegeixi les DOT i es faci una idea del que són paraules, paraules i paraules. Idò es farà una idea, Sr. Flaquer, perquè això només són paraules perquè, quan arriba el moment de votar no n'apliquen ni una, ni una.

Permanència de la LEN? No, vostè m'ha posat un exemple, efectivament, es cap d'es Pinar, que l'agafa quan li va bé; quan ens va bé al nostre grup és per protegir territori, i sàpiga que hi ha molts de moviment econòmics darrere les urbanitzacions. Idò, quan ens va bé, curiosament, és per protegir territori. A vostès els ha anat bé tres vegades, no es cap d'es Pinar, tres, tres vegades, modificar la LEN tot sols. Consens, permanència? L'han modificada tres vegades!, sempre perquè s'hi puguin fer edificacions agràries, perquè es pugui edificar a ses Salines o puguin rebaixar les característiques, etc. 92, 97, 97. Per tant, no acab d'entendre què ens diu.

L'únic que li voldria, i m'hagués agradat tenir un debat molt més tranquil perquè a nosaltres també ens hagués agradat que hi hagués hagut una entesa interinstitucional per protegir es Canons, més que no aquest debat sortit de to, pel nostre gust, és que votin a favor del que diuen que estan d'acord, i un grup majoritari d'un país i el principal grup de l'oposició en el Consell Insular de Mallorca creim que hauria de ser molt més rigorós en els seus posicionaments, i si troba que una cosa s'ha de fer, que voti en conseqüència i que no estigui pendent d'altres coses. La veritat és que dir que aquell que no assumeix responsabilitats és el PSM, en aquest cas, francament, crec que l'exemple que ens dóna el Partit Popular és bastant lamentable. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Flaquer té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats; Sr. Alorda, vostè només té un problema, i és que la seva sensibilitat ecològica, la seva sensibilitat mediambiental no pot fer-la sentir i escoltar allà a on l'ha de fer escoltar, que és allà a on comanda, perquè el tenen fermat de peus i mans, i com que el tenen fermat de peus i mans en el Consell Insular perquè els seus socis no hi creuen, en això, creuen en una altra via, a pesar que avui votin a favor d'això, ve aquí a fer escoltar la seva veu, i la veu del Grup Popular, si cerca la veu del Grup Popular i quina és l'opinió del Grup Popular en el tema d'es Canons, la coneix des de fa dos anys i mig, i li he dit abans i li torn a repetir, que segurament és de les úniques que ha romàs inalterable; des de fa dos anys i mig el Govern balear ve mantenint el compromís de participar amb el 50% del cost econòmic que pugui tenir qualsevol operació a la zona d'es Canons.

No sabem encara quin és el grau de compromís que pugui tenir un ajuntament que, com vostè sap, està governat per dos partits distints, però vostè sap i li consta quin és el grau de compromís del Govern balear, suportat i recolzat, com també coneix, pel Partit Popular, i vostè -insistesc- com que a ca seva, en el Consell Insular de Mallorca, no li deixen dir la seva perquè està fermat de peus i mans, ve aquí a exigir al Govern no el 50, el 100 a través d'una llei d'espais naturals, i això no és seriós. Li he dit abans que els polítics hem de ser polítics a les bones i a les dolentes, a les dures i a les madures, i no només serveix prendre grans decisions polítiques, omplir-se la boca d'ecologia, de medi ambient, cercar vots, sinó també fer front a les responsabilitats econòmiques i patrimonials que duen aquestes decisions, i vostè i el seu grup, i els seus socis en el Consell Insular, no són prou valents com per assumir-ho. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

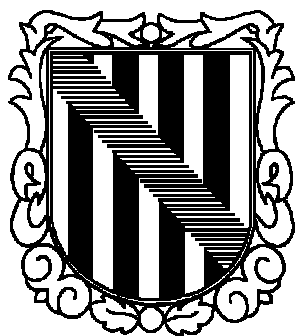
Acabat el debat passam a la votació. Votarem conjuntament les dues proposicions.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la presa en consideració de les proposicions de llei presentades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Vots a favor, 23; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada la presa en consideració.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA